

KONTAKH

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 483 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 13 ΟΚΤΩΒΡΗ 2007

1 ΕΥΡΩ

ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ... πάνε
διάλογο

■ Συνεδριάζει τη Δευτέρα η επιτροπή
για τα ΒΑΕ

Με στόχο την
απένταξη

■ Προσχέδιο Αναπτυξής

Αντεργατική έκθεση
ιδεών στο πόδι

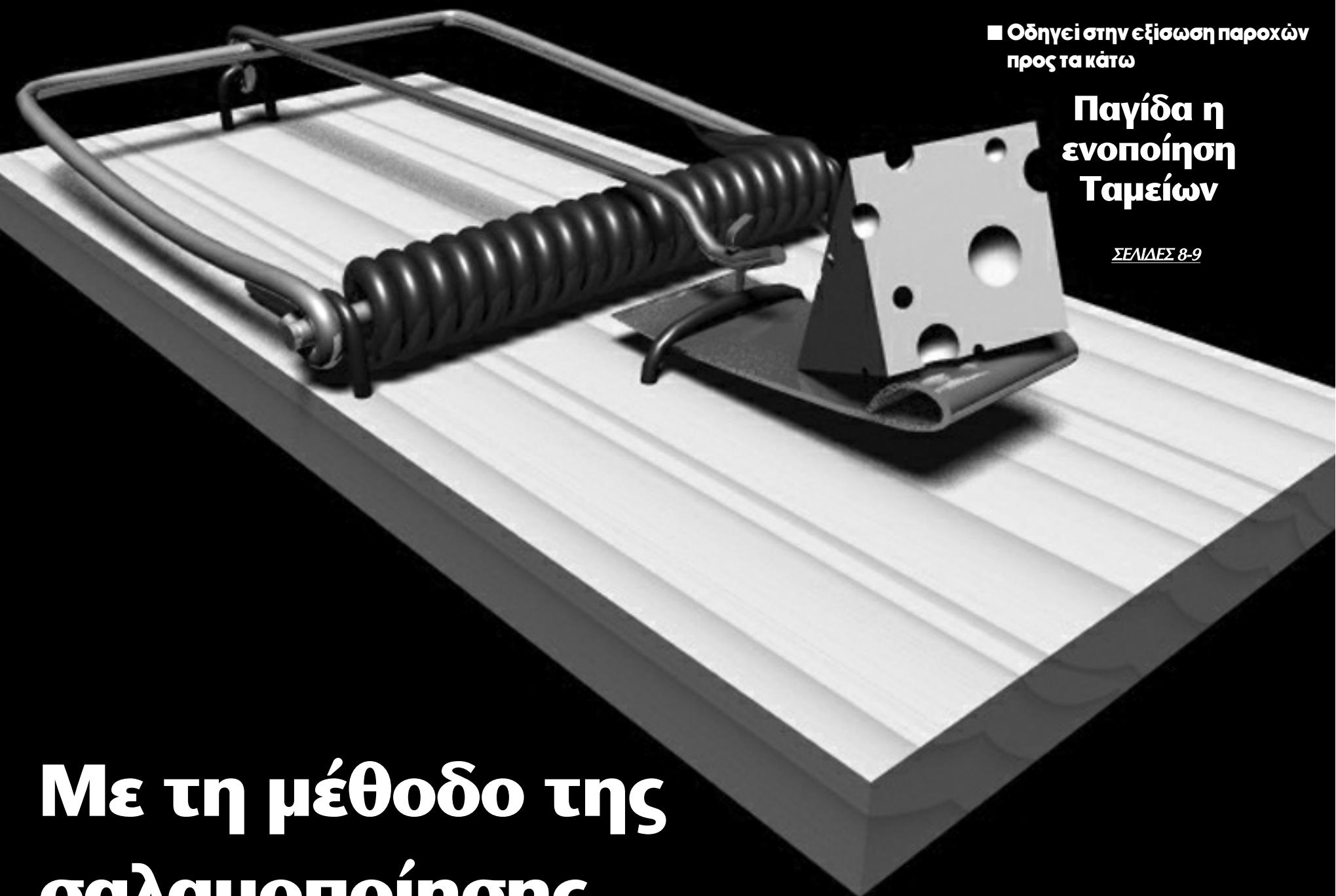
■ Αλογοσκούφης για Ασφαλιστικό

Στο πρώτο εξάμηνο
θα έχουμε τελειώσει

■ Οδηγεί στην εξισωση παροχών
προς τα κάτω

Παγίδα η
ενοποίηση
Ταμείων

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Με τη μέθοδο της
σαλαμοποίησης

«ΔΙΑΙΡΕΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΕ»

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

13/10: Παγκόσμια ημέρα αυγού 13/10/1792: Θεμελίωση Λευκού Οίκου (G. Washington) 13/10/1909: Θάνατος Francisco Ferrer 13/10/1969: Βόμβα (KEA) στα γραφεία της ένωσης στιρηδροδικών 13/10/1923: Η Αγκυρα πρωτεύουσα Τουρκίας 13/10/1925: Γέννηση Μάργκαρετ Θρότσερ (Μάργκαρετ Χίλντα Ρόμπερτς) 14/10: Παγκόσμια ημέρα τυποποίησης 14/10/1944: Αυτοκτονία στρατάρχη Erwin Rommel 14/10/1976: Βόμβα σε κατάστημα και αποθήκη Siemens (Ιλίσια - Κηφισός) 15/10: Ημέρα λευκού μπαστούνιού 15/10/1867: Γάμος Γεωργίου Α'-Ολγας (Πετρούπολη) 16/10: Ημέρα διατροφής - ημέρα κατά παθήσεων σπονδυλικής σπίλης - Τζαμάικα: Ημέρα πρώων 16/10/1793: Αποκεραλισμός Μαρίας Αντουανέττας - Λουδοβίκου 16ου 16/10/1908: Γέννηση Ένβερ Χότζα 16/10/1934: Ο Μάριο Ξεκίνα την «μεγάλη προείδη» για το Πεκίνο 16/10/1953: 15ετής φυλάκιση στον Κάστρο 16/10/1973: Νόμπελ ειρήνης στους ΥΠΕΞ ΗΠΑ - Βιετνάμ (Κίσινγκερ - Λε Ντικ Θο) 16/10/1990: Νόμπελ Ειρήνης στον Γκορμπατσάρ 16/10/1977: Εμπρησμός γραφείων "Αυγής" από νεοφασίστες 16/10/1989: Ο Μίκης Θεοδωράκης ανακοινώνει υποψηφιότητα με ΝΔ 16/10/1981: Θάνατος Moshe Dayan (66 χρ) 16/10/1964: Η Κίνα γίνεται πέμπτη πυρηνική δύναμη 16/10/1970: Ο Anwar Sadat πρόεδρος Αιγύπτου 17/10: Ημέρα για εξάλειψη φτωχειας - ημέρα μυστικελτικού τραύματος - Μαλάουι: Ημέρα μητέρας 17/10/1974: Ιδρυση ΟΝΝΕΔ 17/10/1977: Δυτικογερμανοί κομάντος σκοτώνουν 4 Αραβες αεροπειρατές (Μογκαντίσου) που απατούσαν απελευθέρωση των φυλακισμένων της RAF 17/10/322 π.Χ: Αυτοκτονία Δημοσθένη 17/10/1997: Τα οστά του Τσε Γκεβέρα μόνιμα στη Σάντα Κλάρα 18/10: Ροδεσία: Ημέρα δημοκρατίας 18/10/1918: Γέννηση Κωνσταντίνου Μητσοτάκη 18/10/1920: Γένηση Μελίνας Μερκούρη 18/10/1947: Η κυβέρνηση Σοφούλη κλείνει τον Ριζοσπάστη 18/10/1977: Δολοφονία Andrea Baader - Gundruin Ensslin - Jan Carl Raspe (Σταμάχιμ) 18/10/1969: Επτά ταυτόχρονες εκρήξεις βομβών (ΕΔΚ) σε κεντρικά σημεία Αθηνών - ελαφρός τραυματισμός έξι περαστικών 18/10/1971: Σύλληψη 33 στελεχών ΠΑΜ και ΚΚΕ εσ. 18/10/1978: Τέσσερις εκρήξεις βομβών ακροδεξιών στα δικαστήρια και σε καταστήματα με σοβιετικά πρόσωντα 18/10/1859: Θάνατος Henri Bergson 19/10: Μαυριτανία - Ουγκάντα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960-1962) 19/10/1960: Σύλληψη - φυλάκιση M.L.King για καθοστική διαιμαρτυρία 19/10/1863: Ο Γεώργιος Α' ορκίζεται βασιλιάς ελλήνων 19/10/1980: Επιστροφή Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος NATO 19/10/2005: Αρχή δίκης Σαντάμ Χουσεΐν 19/10/1971: Δολοφονία δημοσιογράφου Anne Dorothy Chapman 19/10/1977: Ανεύρεση πτώματος Χανς Μάρτιν Σλάγιερ, την επόμενη των γεγονότων Σταμάχιμ 19/10/1977: Βόμβα σε τράπεζα Πίστεως (Πασαλιμάνι) και υπουργείο Δημόσιας Τάξης 19/10/1895: Γένηση Lewis Mumford.

● Επί τη ευκαιρία του «μεγάλου πηδήματος» που έρχεται, η στήλη δια ήδελε να απευδύνει το ερώτημα ●●● Πώς ακριβώς δια μας βοηθήσουν οι σημαντικά αυξημένες κοινοβουλευτικές ομάδες της «Αριστεράς» για να το γλιτώσουμε; ●●● Δεκτές μόνο σαφείς απαντήσεις ●●● Μήπως δια πρέπει να περιμένουμε την επόμενη τετραετία, για να γίνουν ακόμα πιο μεγάλες οι κοινοβουλευτικές ομάδες; ●●● Κι αν δεν γίνουν, μήπως δια φταίει η λαϊκή ψήφος για το «πήδημα»; ●●● Ολόκληρη τη σελίδα να καταλάμβανε η στήλη, και πάλι δεν δια φτανε για να αποτυπώσει τα σπαρταριστά που συνέβησαν στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ ●●● Σταχυολογούμε, λοιπόν, προς μεγάλη μας λύπη ●●● Με την ευκαιρία, να σας προειδοποιήσουμε ●●● Μην ξεγελίστε από την εικόνα να ενότητας και νομίσετε ότι δεν υπάρχει περίπτωση διάσπασης ●●● Αυτή η εικόνα είναι κομμάτι της προεκλογικής στρατηγικής των μονομάχων ●●● Στον ένα μήνα που ακολουθεί δια δούμε πολ-

λά κολπάκια ●●● Και στο τέλος δια δούμε αν δια πάρξει διάσπαση ή όχι ●●● Ποιους ακριβώς εννοεί η θασούλα ότι πλούτισαν επί των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ; ●●● Δεν μας τους λέει και μας για να προσέχουμε; ●●● Και πότε ακριβώς δια ανακάλυψε αυτό; ●●● Τόσα χρόνια υπουργός και βαρόνη, γιατί δεν έλεγε τίποτα; ●●● Ο Γιάννος είναι ο ειλικρινέστερος (κατά το καταλληλότερος) και το είχαμε εντοπίσει και την περίοδο που ο Γιωργάκης τον διέγραψε ●●● Την αλήθεια λέει ο άνθρωπος, ότι το ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε το ξε-

πούλημα της Εμπορικής ●●● Αν βρίσκουν τίποτα το επιλήψιμο σ' αυτό, να βγουν και να μιλήσουν ●●● Μεγάλος απατεώνας ο Σημίτης ●●● Ακούς εκεί να του δώσει φο-μπιζού δαχτυλίδι και να του το πλασάρει για χρυσό ●●● Άλλα και κοτζάμ παπανδρέου να φάει τέτοια φόλα ●●● Και μόνο γι' αυτό το λόγο (ότι τον έπιασε Κώτσος ο κινέζος) διέπρεπε ο Γιωργάκης να παραιτηθεί από την πολιτική ●●● Διότι είναι γιος εκείνου που συνήδιζε να πιάνει τους άλλους Κώτσους ●●● Κι όχι έναν και δυο, κοτζάμ λαό ●●● Βέβαια, υπάρχει και

◆ Το αλιεύσαμε στο «Ποντίκι» και το αναδημοσιεύσαμε, γιατί αφορά ένα θέμα με το οποίο έχουμε ασχοληθεί κατά κόρον. Η συριανή εφημερίδα «Κοινή Γνώμη» ρώτησε τον αρμόδιο υφυπουργό Π. Καμμένο τι θα κάνει με το βυθισμένο Sea Diamond και εισέπραξε την εξής εκπληκτική απάντηση: «Το θέμα της Σαντορίνης είναι θέμα αφεκτά σοβαρό, αλλά παράλληλα με το θέμα της Σαντορίνης θα κοιτάξουμε και τη Θηρασία. Είναι ένα θέμα το οποίο πλέον, με το κοινό υπουργείο που έχει δημιουργεί, μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε πολύ καλύτερα σε συνεργασία με τους φορείς που εμπλέκονται». (!!!)

◆ Πριν μερικές μέρες, δύλα τα ραδιόφωνα μετέδιδαν ώρα προς ώρα την επιχείρηση διάσωσης χιλιάδων εργατών σε νοτοοικριανικό χρυσωρυχείο, όπου είχε χαλάσει το μεγάλο ασανσέρ που ιδηγεί στις στοές. Για τη φωτιά σε παράνομο ορυχείο, στην επαρχία Free State της Ιδιαίς χώρας, που σκότωσε 23 εργάτες (το γεγονός διαπιστώθηκε μισή βδομάδα αργότερα!) δεν είπαν τίποτα.

◆ Τα αργύρια της προδοσίας του δωσιλογου. Οπως ανακοίνωσε ο ίδιος ο Γκόρντον Μπράουν, μιλώντας στη βρετανική Βουλή, «το ιρακινό προσωπικό που χρησιμοποιούμε ως υπαλλήλους για πάνω από 12 μήνες και έχουν ολοκληρώσει την εργασία τους, μπορούν να διεκδικήσουν ένα πακέτο οικονομικών μέτρων, που θα τους βοηθήσουν να επανεγκαταστηθούν είτε στο Ιράκ είτε κάποιου άλλου, ακόμη και στη Βρετανία». Σωστή απόφαση, γιατί έτσι και μείνει στο Ιράκ ο δωσιλογος δεν θα αισθάνεται καθόλου ασφαλής.

◆ «Από την άλλη πλευρά βρίσκεται το ΠΑΣΟΚ, με 10 θέσεις που προτείνουν χωρίς ίσως να

το έχει κατανοήσει- το άκρως νεοφύλελεύθερο σύστημα των τριών πτυλών της Διεθνούς Τράπεζας». Αυτά δεν τα λέει όποιος κι όποιος, αλλά ο πρώην υπουργός Τ. Γιαννίτσης, σε άρθρο του στο «Βήμα» της προηγούμενης Κυριακής. Και μη μας πείτε ότι ο Γιαννίτσης προσπαθεί να πάρει προσωπική ρεβάνς, στο κλίμα που έχει διαμορφωθεί. Σημασία δεν έχει η πρόθεσή του, αλλά αν αυτά που λέει είναι αλήθεια. Και είναι. Πέραν των άλλων, ο Γιαννίτσης θυμίζει πως το 2001 δεν υπήρξε κανένα σχέδιο Γιαννίτση, αλλά σχέδιο ΠΑΣΟΚ, αφού η εισήγηση του είχε εγκριθεί ομόφωνα από το Εκτελεστικό Γραφείο (απ' όλους τους τότε και νυν

βαρόνους, δηλαδή). Άλλο αν μετά τα φόρτωσαν όλα σ' αυτόν.

◆ Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους κυρίους Εισαγγελάτο και Παπαδάκη, οι οποίοι στις εκπομπές του ΑΝΤ1 συνέδεσαν την πρόσφατη ληστεία στου Γκύζη με το άρθρο του Δημήτρη Κουφοντίνα

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δημοσιογράφος: Εκεί που τους πιάσατε, τους τα χαρίσατε. Είναι πάρα πολλές οι φορές που χαρίστηκαν τεράστια ποσά σε ανθρώπους οι οποίοι στην ουσία έκλεβαν εσάς κι εμένα. Εμάς κλέβανε, ζέρετε. Γιατί τους τα χαρίσατε;

Λ. Ζαγορίτης: Σήμερα κουβεντιάζουμε προκειμένου να δοθεί μία οριστική, μία σταθερή λύση στο ασφαλιστικό. Σ' αυτό το τεράστιο πρόβλημα το οποίο θα αντιμετωπίσουμε σε 10, σε 15, σε 20 χρόνια. Τα ταμεία τότε θα πρέπει να πληρώσουν τις συντάξεις.

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Σκληρά μέτρα, που θα λάβουν τη μορφή καταγγίδας για εργαζόμενους και μικροεσταίς επιχειρήσεις, περιλαμβάνει τη μετεκλογική απέντα της κυβερνησης και τα οποία ήρθαν στο φως χθες... μέσω Λουξεμβούργου: Η αύξηση του ΦΠΑ (σ.ο.: 2-3 μονάδες σύμφωνα με τα σενάρια), ο περιορισμός των αυξήσεων στις αποδοχές των εργαζόμενων και η δραστική περικοπή σε παροχές κοινωνικού χαρακτήρα κυριαρχούν στη λίστα των «μέτρων» δημοσιονομικού χαρακτήρα που ετοιμάζεται να λάβει

η κυβέρνηση, για να προλάβει το ενδεχόμενο του εκτροχιασμού του προϋπολογισμού για το 2008. Ολα αυτά δε υπό τη σκιά του δεύτερου μεγάλου φιάσκου -αυτού της αναθεώρησης του ΑΕΠ-, που ακολούθησε το προγράμμα του 2004 περί «βασικού μετόχου» και έχαν και τα δύο ως αποτέλεσμα τον διεθνή διασυρρόμητος χώρας μας.

Εθνος
Κόμμα δεν είχαμε. Δεν αποτελούμε κόμμα. Είμαστε μια ηγεσία που προέρχεται από ένα κόμμα. Είμαστε κομματικά στε

**■ Πολιτικά και
κοινωνικά νόμιμη
η καταστροφή-
των καμερών-
χαφιέδων**

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, όπως ανακοίνωσε την περαισμένη Δευτέρα ο πρόεδρος της Δ. Γουργουράκη, επέβαλε πρόστιμο (το ύψος του πουσού δεν ανακοινώθηκε) στην ΕΛΑΣ, διότι σε αιφνιδιαστικό έλεγχο που έγινε κατά τη διάρκεια της φοιτητικής διαδήλωσης της 8ης Μαρτίου, συνελήφθη να την παρακολουθεί με κάμερες, παραβιάζοντας τους όρους που είχε θέσει η Αρχή (οι κάμερες να λειτουργούν μόνο για τη διοχετευτή της κυκλοφορίας). Οπως είπε ο Γουργουράκης περιμένει ασφαλώς να του πουν όλοι μπράβο. Εμείς όμως έχουμε δυνατά ερωτήματα. Πρώτο, γιατί ανακοίνωσε τώρα το αποτέλεσμα του έλεγχου και όχι την ίδια μέρα; Οπως όλοι θυμόμαστε, τη μέρα εκείνη η φοιτητική πορεία χτυπήθηκε άγρια και συνελήφθησαν 61 διαδηλωτές (οι 49 αθωάθηκαν, για τους 12 εκρεμεί τη διώξη, για ορισμένους σε βαθμό κακουργήματος). Ποιον διευκόλυνε η Αρχή με την αποσιώπηση της παραβίασης που διαπίστωσε; Δεύτερο, με δεδομένο ότι εκείνη την περίοδο και για περισσότερους από 3 μήνες είχαμε κάθε βδομάδα και μια φοιτητική πορεία (παναθηναϊκή ή πανελλαδική), τι έκανε η Αρχή τις επόμενες μέρες; Γιατί δεν πραγματοποίησε και πάλι αιφνιδιαστικούς έλεγχους; Αν ήθελε να προστατεύσει τους διαδηλωτές από την παράνομη δράση της Αστυνομίας, γιατί δεν εγκαθιστούσε έναν ελεγκτή της στο χώρο των καμερών, τουλάχιστον για τις λίγες ώρες που διαρκούσε η κάθη πορεία; Κι ακόμη, τι έκανε σε όλες τις άλλες πορείες (πολιτικές, συνδικαλιστικές) που έχουν γίνει; Πραγματοποίησε άλλους έλεγχους;

Είναι η δεύτερη φορά που η Αρχή βάζει πρόστιμο στην ΕΛΑΣ για παράνομη χρήση των καμερών. Η πρώτη φορά ήταν το Σεπτέμβρη του 2006, όταν επέβαλε το ευτελές πρόστιμο των 3.000 ευρώ, επειδή διαπιστώθηκε ότι στις 49 κάμερες δεν είχε τοποθετηθεί λογισμικό απόκρυψης των εικόνων και άλλες 13 ήταν ενεργές ενώ δεν έπρεπε. Οπως αποδεικνύεται από το αποτέλεσμα, η Αστυνομία, με εντολή προφανώς της πολιτικής της γησείας, δηλαδή της κυβέρνησης, έγραψε στα παλιά της τα παπούάντια το πρόστιμο της Αρχής (στη μην τη πληρώσει κιόλος) και συνέχισε να χρησιμοποιεί τις κάμερες για το σκοπό που τις έχει τοποθετήσει. Η Αρχή απλώς λειτουργεί ως αποσμητικό στην τουαλέτα της καταστολής. Βάζει κάπου-κάπου κανένα πρόστιμο, για να δικαιολογήσει και τη θέση της. Οσο για το ΣΤΕ, στο οποίο έχει υποβληθεί προσφυγή, δεν δείχνει καμιά βιασύνη να αποφασίσει. Προφανώς, αναζητείται η κατάλληλη πλειοψηφία.

Ποιο είναι το συμπέρασμα που βγάζει ένας καλόπιστος παραπτηρής; Είναι πως αυτό που ονομάζουν ΑΕΠ δεν είναι ένα μέγεθος που μετριέται με επιστημονικό κριτήριο, αλλά ένα μέγεθος που καθορίζεται με πολιτικά κριτήρια.

Ποια ήταν τα πολιτικά κριτήρια που προτάνευσαν; Δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι σ' αυτό δεν έβαλε το χεράκι του και ο Αλογοσκούρης, ο οποίος έχει αποδείξει και άλλη φορά (βλέπε «απογραφή»), ότι αφήνει τα κοινωνικά όργανα να παίρνουν σκληρές αποφάσεις, για να τις χρησιμοποιεί ως άλλοι για την επιβολή σκληρής δημοσιονομικής πολιτικής. Με την αναθεώρηση του ΑΕΠ κατά 9,6%, από τη μια δεν μειώνονται σημαντικά το ελλειμμα και το δημόσιο χρέος ως πισσοστά του ΑΕΠ (επομένως, με βάση το διακηρυγμένο κυβερνητικό στόχο για

Θα διαφωνήσουμε με όσους υποστηρίζουν την άποψη ότι αυτή τη σπηλιά στο ΠΑΣΟΚ γίνεται μια μη πολιτική μάχη μηχανισμών για την κομματική εξουσία. Οχι γιατί δεν γίνεται μάχη μηχανισμών (αυτό γίνεται), αλλά γιατί η μάχη μηχανισμών είναι η απόλυτη έκφραση της σύγχρονης αστικής πολιτικής.

Πάνω σε τι να συγκρουστούν, άραγε, τα ηγετικά στελέχη και οι φράξεις του ΠΑΣΟΚ; Σε προγράμματα και ιδεολογίες; Μα μήπως έχουν κάπιο επιεικός συγκρητιμένο πρόγραμμα που να διαχωρίζεται από τη ΝΔ; Προσπαθούν να επινοήσουν κάπι, αλλά δεν τους βγαίνει τίποτα πέρα από τις φλύαρες γενικολογίες. Παρασημένον το λόγο τους με φανταχτερές λέξεις, στην προσπάθειά τους να κερδίσουν το κομματικό ακροατήριο, ενώ όλο το παιχνίδι παίζεται στο παρασκήνιο. Οι συμμαχίες που θα κλείσει κάθε πλευρά με τους βαρόνους που διατηρούν επιρροή στο μηχανισμό είναι αυτή που θα γείρει τελικά την πλάστιγγα υπέρ του ενός ή του άλλου,

μαζί με τη βοήθεια των «νταβοτζήδων» από τα ΜΜΕ, οι οποίοι είναι αναφανδόν υπέρ του Βενιζέλου, όμως πλέον έγιναν προσεκτικοί, γιατί με το άγριο μπάσιμο που έκαναν στην αρχή εξόργισαν τους Πασόκους (είμαστε στην εποχή της μιντικρατίας, όμως η ισχύς πρέπει να επιδεικνύεται με κάπιο τακτ, τηρώντας κάπια εξωτερικά στοιχεία σεβασμού προς τον πελάτη-ψηφοφόρο).

Ηταν πραγματικά γελοίο το θέαμα των Παπανδρέου-Βενιζέλου καθώς προσπαθούσαν να δείξουν ποιος είναι περισσότερο αριστερός (τον Σκανδαλίδη δεν τον μετράμε, γιατί όπως όλα δείχνουν ως αυστοσάντερ δεν παίζει στην κούρσα, σε βαθμό που ίσως να μη χρειαστεί καν δεύτερος γύρος). Ακούγεται τον Γιωργάκη να καταφέρεται κατά του «κυβερνητισμού» και του «καθεστωτισμού» και του παρατητικού επιμπόνου για να δεις αν είσαι ξυπνητός. Ο Βενιζέλος υπήρξε λιγότερο μαξιμαλιστής στις εκφράσεις του, γιατί αιχμή της δικής του καμπάνιας είναι το «εγώ μπορώ να

νικήσω τον Καραμανλή».

Ταυτόχρονα, όμως, ακόμα και μέσα στους γενικόλογους βερμπαλισμούς τους, μπορούσε κανείς να διακρίνει την ουσία της πολιτικής τους. Ο Γιωργάκης υποσχόταν ότι «θα ανασυγκροτήσει αποτελεσματικά, δημοκρατικά και λειτουργικά τον δημόσιο τομέα», αλλά «δεν θα επιτρέψει να υποκαταστήσει την αγορά! Κι ο Βενιζέλος μιλούσε για «αδιαπραγμάτευτα δημόσια αγαθά», αλλά και για «υποστήριξη της επιχειρηματικότητας» και «ανάδευτη και ελεύθερη λειτουργία της αγοράς». Θα πείτε, ίσως, ότι αυτό ήταν πάντα το ΠΑΣΟΚ. Ναι, αλλά πολιότερα εκουγχρόνισε κάπως την κοινοβουλευτική λειτουργία, πέταξε μερικά ψήφουλα για να ενσωματώσει το δυναμικό κίνημα των πρώτων μεταπολιτευτικών χρόνων, ενώ πλέον έχει να επιδειξει μια κυβερνητική θητεία παρατελμένης σκληρής λιτότητας, που δεν το διαχωρίζει σε τίποτα από τη ΝΔ. Ο Γιωργάκης δεν δίστασε να βγει στο Alter μια μέρα μετά τη σύνοδο του Εθνικού Συμ-

βούλιου και να πει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι υπέρ της αναθεώρησης του άρθρου 16 «δεν άλλαξε θέση».

Στην πραγματικότητα, κανένας από τους μονομάχους δεν περιμένει να κερδίσει τη ΝΔ. Ο καθένας τους περιμένει να χάσει η ΝΔ και να 'ναι αυτός εκείνη τη στιγμή αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, για να κατατάξει τον πρωθυπουργικό θώκο. Το ίδιο δεν έκανε και ο Καραμανλής; Έχασε το 2000 από τον Σημίτη, οριακά έστω, και το 2004 δεν νίκησε αυτός, αλλά έχασε ένα εντελώς ξεφτημένο στη λαϊκή συνειδηση ΠΑΣΟΚ, που ο ίδιος ο αρχηγός του το είχε εγκαταλείψει λίγο πριν την κρίσιμη μάχη.

Ολα τα υπόλοιπα είναι σκέτη παραπολιτική. Οι μηχανισμοί των δυο μονομάχων παραγγέλλουν γκάλοπ και έχουν προσλάβει επικοινωνιολόγους. Πηγαίνουν σε μια μάχη με όρους εθνικών εκλογών. Καμιά προγραμματική και ιδεολογική αντιπαράθεση, αλλά αντιπαράθεση εικόνων. Άλλωστε, δεν υπάρχει κανένα κόμμα που να λειτουργεί, που να έχει οργανώσεις στις οποίες να γίνεται οποιαδήποτε συζήτηση. Ήταν στραβό το κλήμα, το έκανε κι ο Γιωργάκης... Internet Café. Καταναλωτές κατασκευασμένων εικόνων είναι οι πολλοί ψη-

ΑΕΠ λάστιχο

Αυτό δεν είναι ΑΕΠ. Αυτό είναι ο άνθρωπος λάστιχο, ο Τίραμπλα των παιδικών κόμιξ, που απλώνει και μαζεύει κατά το δοκούν.

ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς από το 2010 και μετά, θα έχουμε **τουλάχιστον δυο οικόμα χρόνια σκληρής λιτότητας** και από την άλλη τα αναδρομικά που θα οφείλει το ελληνικό δημόσιο προς τον κοινωνικό προϋπολογισμό δεν θα αυξηθούν δραματικά. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Αλογοσκούρης φρόντισε με διαρροές να δημοσιοποιήσει τη δυσαρέσκειά του για την ΕΣΥΕ, φορτώνοντας όπως πάντοτε τις ευθύνες στους υφισταμένους του, οι οποίοι βέβαια δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να εκτελέσουν δικές του εντολές (το φουσκωμένο ΑΕΠ χρειαζόταν τότε και ως προπαγανδιστικό επιχείρημα στο εσωτερικό, αλλά και ως μοχλός άσκησης πένησης προς τον Αλμούνια και την Κομισιόν για την έξοδο από τη διαδικασία επιτήρησης).

■ Οι οφειλές προς το ΙΚΑ

Με βάση το αναθεωρημένο ΑΕΠ αυξάνονται και οι οφειλές της κυβερνησης προς το ΙΚΑ, που ουδέποτε έως τώρα (προϋπολογισμοί 2003 έως 2008) έφτασαν το 1% του ΑΕΠ. Τα 1.486 εκατ. ευρώ, που υπολογίσαμε (βλέπε προηγούμενο φύλλο), ότι οφείλει αυτή τη στιγμή η κυβερνηση στο ΙΚΑ, μόνο για την εφαρμογή της σχετικής διάταξης του νόμου Ρέπτη, γίνονται 1.629 εκατ. ευρώ, σε σταθερές τιμές. Σε τρέχουσες τιμές (δηλαδή, συνυπολογίζοντας τον πληθωρισμό) η οφειλή γίνεται μεγαλύτερη. Για παράδειγμα, το προϋπολογισμένο ΑΕΠ

Σε διπλή παγίδα οι Αμερικάνοι

Στις 7 Οκτωβρίου συμπληρώθηκαν 6 χρόνια από την αμερικάνικη εισβολή στο Αφγανιστάν και την «εύκολη νίκη» επί των Ταλιμπάν. Μια επέτειος που πέρασε σκότωμα εντελώς απαρατήρητη, γιατί ο απολογισμός της τελευταίας χρονιάς είναι ο πιο αρνητικός και δυσοίωνος για το Λευκό Όίκο από το 2001. Δεν είναι μόνο το Αφγανιστάν, όπου τα πράγματα πηγάνουν από το κακό στο χειρότερο για τους Αμερικάνους και τους συμμάχους τους. Δίπλα, στο έδαφος του Πακιστάν, στις κρίσιμης σημασίας για την έκβαση του πολέμου στο Αφγανιστάν παραμεθόριες φυλετικές ημιαυτόνομες περιφέρειες, έχει ανοίξει ένα δεύτερο μέτωπο, που απειλεί να επεκταθεί, αποσταθεροποιεί το καθεστώς Μουσάραφ και οδύνει την πολιτική κρίση που έχει ξεσπάσει. Στο νέο αυτό μέτωπο ο ήττημένος είναι μέχρι στιγμής ο πακιστανικός στρατός.

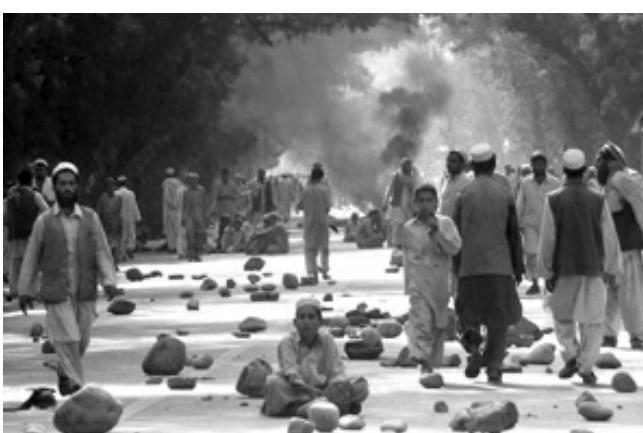
Στο Αφγανιστάν, παρατηρείται τους τελευταίους μήνες μια ιδιαίτερα ανησυχητική και δυσοίωνη εξελίξη για τους κατακτητές, σύμφωνα με δυτικούς διπλωμάτες, ιδιωτικές εταιρίες Ασφάλειας, αναλυτές και μέλη ανθρωπιστικών οργανώσεων «Ουάσιγκτον Ποστ», 25/9/07). Οι Ταλιμπάν έχουν ανακάμψει στρατιωτικά και έχουν αυξήσει σημαντικά τις επιθέσεις τους σε όλη την ουτοανατολική παραμεθόριο περιοχή, στο ανατολικό Αφγανιστάν και τους τελευταίους τέσσερις μήνες τις έχουν επεκτείνει γύρω και μέσα στην ίδια την Καμπούλ. Συγκεκριμένα, οι επιθέσεις από ένοπλες ομάδες αυξήθηκαν από 139 τον περασμένο Ιανουάριο σε 405 τον Ιούλιο. Παρατηρείται δηλαδή αύξηση των επιθέσεων κατά 20 – 25 % κάθε μήνα. Τον Ιούνιο και τον Ιούλιο ήταν κατά 80 – 90% περισσότερες από την ίδια περίοδο του 2006.

Τις δυσοίωνες για τους κατακτητές αυτές εξελίξεις ήρθαν να επιβεβαίωσουν τρεις πολύνεκρες επιθέσεις στην αφγανική πρωτεύουσα μέσα σε 8 μέρες. Στις 29 Σεπτεμβρίου, σε επίθεση αυτοκτονίας σε στρατιωτικό λεωφορείο, από άντρα με στρατιωτική στολή, σκοτώθηκαν 30 Αφγανοί στρατιώτες και αξιωματικοί και άλλοι τέσσερις τραυματίστηκαν σοβαρά. Η δεύτερη επίθεση αυτοκτονίας έγινε στις 2 Οκτωβρίου σε αυτοκίνητο που μετέφερε αστυνομικούς, προκαλώντας το θάνατο 13 επιβαντών. Τέσσερις μέρες αργότερα έγινε η τρίτη επίθεση σε κονβόι του αμερικανικού στρατού, κοντά

στο αεροδρόμιο της Καμπούλ, προκαλώντας το θάνατο ενός Αμερικάνου στρατιώτη και 5 Αφγανών. Στο ίδιο διάστημα, στις 3 Οκτωβρίου, εκαντοντάδες Ταλιμπάν, κάνοντας επίδειξη δύναμης, έκαναν επίθεση με πυροβόλα και ρουκέτες και κατέλαβαν την πόλη Αζριστάν της επαρχίας Γκαζνί, έβαλαν φωτιά στο κεντρικό κυβερνητικό κτίριο και σκότωσαν δύο αστυνομικούς, ενώ οι υπόλοιποι τράπηκαν σε φυγή. Είναι γνωστό ότι οι Ταλιμπάν ελέγχουν πολλές απομακρυμένες περιοχές στο νοτιοανατολικό Αφγανιστάν. Σε δημοσίευμα της εφημερίδας του Αμερικανικού στρατού «Stars and Stripes» (3/10/07) αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι ο Αμερικάνος διοικητής στο Αφγανιστάν, συνταγματάρχης Τζόναθαν Τζές, δήλωσε ότι οι Ταλιμπάν εξακολουθούν να έχουν ισχυρή βάση στρατολόγησης σε άντρες, που θεωρούν τους Ταλιμπάν ισχυρούς και μορφωμένους ηγέτες, ότι οι τελευταίοι έχουν αναπτύξει στενές σχέσεις με την κοινωνία και ότι από πολλούς θεωρούνται η σωστή απάντηση ή ασφαλής απάντηση στην ανασφάλεια που προκαλούν τα εγκληματικά στοιχεία ή ο ανταγωνισμός για εξουσία ανάμεσα σε διάφορες κλίκες.

Πολύ δύσκολα είναι τα πράγματα και στο μέτωπο που έχει ανοίξει στις παραμεθόριες ημιαυτόνομες φυλετικές περιφέρειες του Πακιστάν, κατ' εντολή των Αμερικάνων, ο στενός σύμφωνος τους στρατηγός Μουσάραφ. Μετά την επίθεση του πακιστανικού στρατού στο Κόκκινο Τέμενος στην Ισλαμαμπάντ και τη σφραγή εκαποντάδων σπουδαστών τον περασμένο Ιούλιο, οι τοπικοί πολέμαρχοι στο Βόρειο και στο Νότιο Βαζιριστάν ακύρωσαν μονομερώς τις συμφωνίες ειρήνης που είχαν υπογράψει με την κυβέρνηση Μουσάραφ το Φεβρουάριο του 2005 και το Σεπτέμβριο του 2006, οι οποίες προέβλεπαν τη δραστική μείωση της δύναμης του πακιστανικού στρατού στα εδάφη τους, με αντάλλαγμα το σταμάτημα των επιθέσεων των πολέμαρχων εναντίον τους. Υπενθυμίζουμε ότι, παρά τις έντονες αντιδράσεις του Λευκού Όίκου, η κυβέρνηση Μουσάραφ αναγκάστηκε να υπογράψει τις συμφωνίες αυτές ύστερα από τις ήττες και τις μεγάλες απώλειες που είχε υποστεί ο πακιστανικός στρατός στις συγκρούσεις με τις δυνάμεις των τοπικών πολέμαρχων.

Μετά την επίθεση στο Κόκκινο Τέμενος, οι πολέμαρχοι

στο Νότιο και Βόρειο Βαζιριστάν κήρυξαν πόλεμο εναντίον του πακιστανικού στρατού και της κυβέρνησης Μουσάραφ. Και στον πόλεμο αυτό ηττημένος είναι μέχρι στιγμής ο πακιστανικός στρατός. Σύμφωνα με τους «Asia Times» (5/10/07), μόνο τις τελευταίες 10 μέρες, οι Πακιστανοί Ταλιμπάν έχουν εξαπολύσει τουλάχιστον 9 καλά σχεδιασμένες επιθέσεις σε όλη την παραμεθόριο περιοχή εναντίον θέσεων του πακιστανικού στρατού. Με αποτέλεσμα, όλες οι επιχειρήσεις εναντίον των Ταλιμπάν και της Αλ Κάιντα να έχουν σταματήσει, γιατί ο πακιστανικός στρατός δεν μπορεί να τους αντιμετωπίσει. Το Πακιστάν έχει αναπτύξει ξανά στις παραμεθόριες περιοχές κατά μήκος των συνόρων με το Αφγανιστάν 100.000 περίπου στρατό και 1.000 στρατιωτικά φυλάκια.

Τη ζοφερή για την κυβέρνηση Μουσάραφ και τους Αμερικάνους πάτρωνές της αυτή πραγματικότητα περιγράφει και η «Ουάσιγκτον Ποστ» (3/10/07) σε άρθρο της με τον εύγλωττο τίτλο «Το Πακιστάν χάνει τη μάχη εναντίον των Ταλιμπάν και της Αλ Κάιντα». Από το άρθρο αυτό μεταφέρουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Η κυβέρνηση του Πακιστάν χάνει τον πόλεμο εναντίον των δυνάμεων των ανταρτών, προσφέροντας στην Αλ Κάιντα και στους Ταλιμπάν περισσότερο έδαφος να κάνουν επιχειρήσεις και επιτρέποντάς τους να σχεδιάζουν όλο και πιο φιλόδοξες αγνοούνται των πακιστανικού στρατού στο καθεστώς Μουσάραφ, επειδή θεωρεί ότι εκτελεί εντολές του Λευκού Όίκου και υπηρετεί τα αμερικάνικα συμφέροντα. Γ' αυτό και οι Αμερικάνοι αποφάσισαν να βάλουν στο παιχνίδι και τη Μπεναζίρ Μπανούτο, για να προσδώσουν δημοκρατική επίφραση στη νέα φιλοαμερικανική κυβέρνηση, ελπίζοντας ότι έτσι θα καταφέρουν να αποπροσανατολίσουν το λαό και να εκτονώσουν τη λαϊκή οργή.

Τα χτυπήματα των ανταρτών αποτελούν ταπεινωτικές αποτυχίες του δου σε μέγεθος στρατού στον κόσμο. Ομως το πιο ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι εξακολουθούν να παραμένουν αιχμάλωτοι στα χέρια των Ταλιμπάν 250 περίπου στρατιώτες περισσότερο από ένα μήνα.

Οι στρατιώτες ταξίδευαν σε κονβόι ανεφοδιασμού μέσω του εχθρικού εδάφους του Νότιου Βαζιριστάν στις 30 Αυγούστου, όταν μια ομάδα ντόπιων μοχητών τους έκλεισε το δρόμο. Αν και οι στρατιώτες ήταν πολύ περισσότεροι από τους μοχητές κατάφεραν να τους πείσουν να παραδοθούν χωρίς να ρίξουν τουφεκιά. Από τότε, η κυβέρνηση δεν κατάφερε να πετύχει την απελευθέρωσή τους, γιατί οι Ταλιμπάν ζητούν σημαντικές υποχωρήσεις.... Η παράδοση των στρατιωτών έχει θέσει υπό αμφισβήτηση τη συμμετοχή του στρατού σε ένα πόλεμο που δεν έχει τη λαϊκή αποδοχή και υποχρεώνει Πακιστανούς να σκοτώνουν συμπατριώτες τους. Ενα πόλεμο που έχει επίσης γελοιοποιήσει το στρατό.

«Το Βαζιριστάν, οι άνθρωποι γελούν με το στρατό. Προγματικά αισθάνομαι οίκτο γιαυτούς τους στρατιώτες», μας είπε ένας φύλαρχος και διηγόρος, ο Λαζίρ Αφρίνιτ....

Αν και πιστεύεται ότι επιχειρησιακό κέντρο της εξέγερσης είναι το Βαζιριστάν, οι μοχητικές ομάδες έχουν απλωθεί σημαντικά όλη την περασμένη χρονιά. Τώρα έχουν σταθερό έλεγχο όλη μόνο στις φυλετικές περιοχές κατά μήκος των αιγανικών συνόρων, αλλά και σε άλλες περιοχές του βορειοδυτικού Πακιστάν....

«Οι παραδοσιακοί θρησκευτικοί και πολιτικοί ηγέτες χάνουν έδαφος, γιατί ο κόσμος τους θεωρεί πολύ μαλακούς απέναντι στον Περβέζ Μουσάραφ, δεν πρόκειται να σταματήσει γρήγορα. Επίσης είναι βέβαιο ότι οι περιοχές αυτές δεν θα πάψουν να αποτελούν καταφύγιο για τους Αφγανούς Ταλιμπάν, όσο κι αν πιέζουν οι Αμερικάνοι, που τις θεωρούν κλειδί για την έκβαση του πολέμου στο Αφγανιστάν, γιατί υποστηρίζουν ότι αποτελούν καταφύγιο, κέντρο εκπαίδευσης και πηγή στρατολόγησης για τους Αφγανούς Ταλιμπάν και την Αλ Κάιντα. Εκτός κι αν αποδεκτίσουν με τους βομβαρδισμούς τον πληθυσμό τους. Κάτι που δεν είναι και τόσο εύκολο, γιατί ο πόλεμος αυτός κάνει όλο και πιο εχθρικό το πακιστανικό λαό απέναντι στο καθεστώς Μουσάραφ, επειδή θεωρεί ότι εκτελεί εντολές του Λευκού Όίκου και υπηρετεί τα αμερικάνικα συμφέροντα. Γ' αυτό και οι Αμερικάνοι αποφάσισαν να βάλουν στο παιχνίδι και τη Μπεναζίρ Μπανούτο, για να προσδώσουν δημοκρατική επίφραση στη νέα

Περιμένοντας το αδιέξοδο

Ενας μήνας απέμεινε για την πολυδιαφραγμένη διεθνή σύνοδο για το Παλαιστινιακό, που θα γίνει στην Ουάσιγκτον. Ενας μήνας μέσα στον οποίο η χώντα του Αμπάς στη Δυτική Οχθή θα προσπαθήσει να δείξει ότι αποτελεί τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο για την πραγματοποίηση του μεγάλου ονείρου: της δημιουργίας ενός ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ.

Οσο όμως κι αν προσπαθεί ο Αμπάς να το παίξει «σκληρό», ζητώντας την πλήρη αποχώρηση των ισραηλινών στρατευμάτων από τα εδάφη που κατέκτησε το Ισραήλ στον πόλεμο των έξι ημερών (το 1967) και δηλώνοντας ότι δεν μπορεί να υπάρξει παλαιστινιακό κράτος χωρίς την Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσά του, δύσκολα μπορεί να πιστέψει κανείς ότι οι Σιωνιστές θα δεχτούν να κάνουν ακόμα κι αυτές τις εκ πρώτης όψεως ανώδυνες γ' αυτούς υποχωρήσεις. Ισως γιατί δεν είναι τόσο ανώδυνες. Ισως γιατί γνωρίζουν ότι ο Αμπάς είναι πολύ λίγος για να επιβάλει δια πυρός και σιδήρου τη σιγή των οπλών στην Παλαιστίνη. Πράγμα που παραδέχτηκε και ο ίδιος ο ισραηλινός πρωθυπουργός Έχουντ Ολμέρτ στην τελευταία του ομιλία την περασμένη Κυριακή στην ισραηλινή βουλή (Κνεσέτ), στην οποία είπε πόσο ανησυχεί για το αν ο Αμπάς έχει τη δύναμη να επιβάλει την τάξη.

Αυτό δε σημαίνει φυσικά ότι δε θα γίνει κάποια «πρόσδοση».

Για την ακρίβεια, ότι δε θα επιχειρήθει να εμφανιστεί κάποια «πρόσδοση», με μόνο στόχο την ενίσχυση του Αμπάς στον ενδοπαλαιστινιακό πολιτικό πόλεμο. Ήδη, από την περασμένη Δευτέρα, Παλαιστίνιοι και Ισραηλινοί διπλωμάτες δουλεύουν ένα κείμενο «αρχών για την ειρήνη» που θα κατατεθεί στην προσεχή σύνοδο. Ενώ ο Ολμέρτ εμφανίζεται έτοιμος για «γενναιότερη παραχωρήσεις» που θα περιλαμβάνουν «την εγκατάλειψη της πλήρους πραγματοποίησης των ονείρων που τροφοδότησαν το εθνικό μας ήθος για πολλά χρόνια». Αυτές οι «γενναιότερη παραχωρήσεις» δε θα είναι τίποτε άλλο παρά η παραχώρηση στη χώντα του Αμπάς μερικών αραβικών συνοικιών της πόλης... Ακόμα όμως και σ' αυτό το ζήτημα ο Ολμέρτ συνάντησε σκληρές αντιδράσεις από βουλευτές ακόμα και του κόμματός του.

Το πρόβλημα ακούει στα ονόματα Κασάμ και Κατιούσα. Πρόκειται για τους δύο τύπους ρουκετών που εκτοξεύονται στο Ισραήλ από τη Δυτική Οχθή.

Γ' αυτό και οι Σιωνιστές είναι πρώτη βελτιώνεται όλο και περισσότερο και η δεύτερη περιήλθε στην κατοχή της Χαμάς -μέσω του «λαθαρεμπορίου όπλων από την Αίγυπτο», σύμφωνα με τις καταγγελίες των Σιωνιστών που δεν αποκλείεται να αληθεύουν. Γιατί όμως αυτό να είναι κακό, όταν το Ισραήλ εξοπλίζεται σαν αστακός από τους Αμερικάνους; Πάντως, μια Κατιούσα προσγειώθηκε στην έρημο Νεγκέφ, τη στιγμή που ο Ολμέρτ μιλούσε στην Κνεσέτ, προκαλώντας περισσότερο πανικό παρά απώλειες. Εναν πανικό που εντείνεται από το γεγονός ότι η Κατιούσα που έπεσε στη Νεγκέφ ήταν βελτιωμένη έκδοση της γνωστής «σοβιετικής» ρουκέτας με διπλάσιο βεληνεκές (γύρω στα 12 μίλια) και διπλάσια δυνατότητα μεταφοράς εκρηκτικής ύλης, σύμφωνα με το υπουργείο Πολέμου του Ισραήλ. Πράγμα που σημαίνει ότι ακόμα και το Τελ Αβίβ βρίσκεται μέσα στο βεληνεκές της Κατιούσα, αν εκτοξευτεί από τη Δυτική Οχθή.

Γ' αυτό και οι Σιωνιστές είναι

πιού προσεκτικοί όταν απαντούν στο ερώτημα αν θα αποχωρήσουν από τη Δυτική Οχθή. Πρώτα θα αποκτήσουμε αντιπυραυλική ασπίδα, λένε, και μετά το συζητάμε. Ο ίδιος ο υπουργός Πολέμου του Ισραήλ, Έχουντ Μπάρακ δήλωσε ότι θα χρειαστούν άλλα 2 1/2 χρόνια για να προγματοποιηθεί μια ουσιαστική αποχώρηση από τη Δυτική Οχθή. Για ποιο παλαιστινιακό κράτος μπορεί λοιπόν να γίνεται λόγος; Αν στα παραπάνω συνυπολογίσουμε την εδραίωση της εξουσίας της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας με την ανακήρυξη της συγκρότησης παλαιστινιακής αστυνομίας 8.000 ανδρών και τις συνεχίζομενες επιδρομές των Σιωνιστών στη Δυτική Οχθή (με αποτέλεσμα την περασμένη Τετάρτη να δολοφονηθεί άλλος ένας μαχητής των Ταξιαρχών Μαρτύρων του Αλ Ακσά, της ένοπλης οργάνωσης που γεννήθηκε από τους κόλπους της Φατάχ), επιδρομές που γεμίζουν με μίσος τις καρδιές των Παλαιστίνιων, μπορούμε να πούμε ότι το τέλος αυτής της «ειρηνευτικής» προσπάθειας που θα επιχειρηθεί στην Ουάσιγκτον είναι προδιαγεγραμμένο πριν ακόμα το ξεκίνημά της. Ισως όμως αυτό έλαχιστα ενδιαφέρει τελικά τους εμπνευστές της. Γιατί δεν διακατέχονται από καμία καύσιμα για τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους αλλά για το σταμάτημα της Αντίστασης και το ποιος θα μπορέσει τελικά να το επιβάλει: ο Αμπάς ή οι Σιωνιστές. Μέχρι στιγμής, πάντως, και οι δύο έχουν αποτύχει πατογωδώς.

Οι ιστορικές συλλήψεις δεν έμειναν αναπάντητες

Οι συλλήψεις 23 «τρομοκρατών» αποτελεί γεγονός από μόνο του, σε μια χώρα που κυβερνάται από μία δυτικό τύπου «δημοκρατία». Οταν όμως αυτές οι συλλήψεις προκαλούν διαδηλώσεις χιλιάδων ανθρώπων, τότε το οικοδόμημα της «αντιτρομοκρατίας» καταρρέει κι αυτό είναι ένα γεγονός πολύ πιο σημαντικό από το πρώτο.

Ο λόγος για τις συλλήψεις του συνόλου σχεδόν της ηγεσίας του βασικού αυτονομιστικού κόμματος Μπατασούνα (μόνο ένας γλίτωσε από το πογκρόμ), που έγιναν το βράδυ της Πέμπτης 5 Οκτώβρη με την κατηγορία ότι η πολιά φρουρά θα παρέδιδε την εξουσία στη νέα! Μόνο που αυτές οι ιστο-

Ανεμος συμφιλίωσης ή κομπρεμί δολοφόνων;

Η συμφωνία που επιπέδυθηκε το περασμένο Σάββατο μεταξύ του πάλαι ποτέ ριζοσπάστη Σίττη κληρικού, Μοκτάντα Άλ Σαντρ και του ηγέτη του φιλοϊρανικού «Ανώτατου Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ» (της μεγαλύτερης Σίττης παράταξης στη χώρα) Αμπντούλ Αζίζ Άλ Χακίμ, εμφανίστηκε σαν ένα βήμα στην κατεύθυνση της εθνικής συμφιλίωσης. Οι δύο επικεφαλής των στρατών που μακέλεψαν το Ιράκ (όχι μόνο αλληλοσφαζόμενοι, αλλά κυρίως σφάζοντας Σουνίτες) συμφώνησαν «στην αναγκαιότητα της διατήρησης και του σεβασμού του ιρακινού αιμάτος υπό οποιεσδήποτε συνθήκες» και αποφάσισαν να συγκροτήσουν κοινή επιτροπή με παρακλάδια σε όλη τη χώρα για τη διατήρηση της μεταξύ τους εκεχειρίας και της ενίσχυσης των πολιτιστικών και ενημερωτικών προσπαθειών σ' αυτή την κατεύθυνση.

Η συμφωνία υπογράφηκε λίγες μέρες μετά την άφιξη του Σαντρ από την Τεχεράνη όπου - σύμφωνα με την αραβική εφημερίδα "Quds Press" - είχε παραμείνει για αρκετό χρονικό διάστημα, γεγονός που, σύμφωνα με την ίδια πάντα εφημερίδα, υποδηλώνει ποιος μπορεί να κρύβεται πί-

σω από αυτή τη συμφωνία (διάβαζε Ιράν). Ασχετα όμως από το ποιος κρύβεται πίσω από τη συμφωνία (το πιθανότερο να είναι όντως το Ιράν), η εκεχειρία δε φέρνει άνεμο συμφιλίωσης αλλά μάλλον πρόκειται για κομπρεμί των δύο ισχυρότερων Σιττικών παραστάξεων της χώρας, ενόψει μάλιστα της βρετανικής αποχώρησης από τη Βασόρα. Το μοιράσμα της πίτας τους ενδιαφέρει και δεν τους έπιστρεψε ο πόνος για την ανεξαρτησία του ιρακινού λαού. Αν ενδιαφέρονταν γ' αυτήν, τότε θα οργάνωναν τον αγώνα ενάντια στην αμερικανική κατοχή και δε θα συναλλάσσονταν μαζί της χτυπώντας ουκ ολίγες φορές τη μητρά της ιρακινής αντίστασης. Η πετρελαϊκή πίτα στην Βασόρα είναι τεράστια. Σύμφωνα με κάποιες εκτιμήσεις (από την United Press International), το 80% των 115 δισ. βαρελών των πιστοποιημένων πετρελαϊκών αποθεμάτων του Ιράκ προέρχεται από την περιοχή μέσα ή γύρω από τη Βασόρα, η οποία αποτελεί και το βασικό πετρελαϊκό εξαγωγικό λιμάνι της χώρας, από το οποίο εξάγεται πάνω από το 65% των πετρελαϊκών εξαγωγών (1.6 εκ. βαρελία την ημέρα). Τώρα που οι Βρετανοί εγκατέλειψαν την πόλη και τα βρετανικά στρατεύματα

αναμένεται να μειωθούν δραστικά μέχρι τις αρχές του επόμενου χρόνου (ο Μπράουν δήλωσε ότι θα πέσουν στο μισό), η σημή του πετρελαϊκού είναι ακόμα πιο έντονη και το μοιράσμα της λείας πιο επιτακτικό. Ομως, αυτό το κομπρεμί, όπως και κάθε κομπρεμί μεταξύ «μαφιόζων», δεν είναι καν σταθερό κι εγγυημένο. Οχι μόνο γιατί μπορεί να τα χαλάσουν στη μοιραστιά, αλλά και γιατί ο Σαντρ δε μπορεί να ελέγξει τις δυνάμεις του και να αποφύγει φυγόκεντρες τάσεις. Αν προχωρήσει αυτή η συμφωνία, θα ενισχυθεί η δύναμη της Τεχεράνης, όχι όμως και της ιρακινής αντίστασης, ούτε του ιρακινού λαού. Ο τελευταίος πράγματι δεν θέλει το διχασμό και δεν είναι λίγες οι φορές που διαδηλώνει στους δρόμους ενάντια σ' αυτό. Οπως το περασμένο Σάββατο που πάνω από 100 διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους της Αχμαντίγια (συνοικία της Βαγδάτης) για να διαδηλώσουν ενάντια στην κατασκευή ενός ακόμα «τείχους του αιχμού», που έχει στόχο τον εργαστηριακό δικαιώμα

Δηλητηριώδες σαλάμι

Το παλιό βρετανικό δόγμα «διαιρεί και βασίλευε», δοκιμασμένο κατά κόρον στις ταξικές μάχες, χρησιμοποιεί και πάλι η κυβέρνηση ενώψει των ρυθμίσεων για το Ασφαλιστικό. Καταρχάς, ως όπλο ιδεολογικού πολέμου. Υποδεικνύονται μερίδες εργαζόμενων ως «προνομιούχοι», οι οποίοι παρασιτούν σε βάρος άλλων εργαζόμενων. Πρόκειται για ένα παμπάλαιο ιδεολόγυμα, που επανέρχεται κάθε φορά που οι κυβερνήσεις θέλουν να φέρουν ταξική διάσπαση και να αποφύγουν τη δημιουργία ενιαίου μετώπου των εργαζόμενων ενάντια στην πολιτική τους (ποιος ξεχνά τα «ρετιρέ» του... αριστερού Ανδρέα Παπανδρέου);

Ομως, επειδή η ιδεολογική προετοιμασία αποδεικνύεται στην πράξη ανεπαρκής, όταν εκδηλώνεται μια επίθεση σε πολλά μέτωπα (τότε αντιδρά ένα μεγάλο εύρος εργαζόμενων, χωρίς ιδεολογικά κίνητρα, αλλά επειδή θίγονται τα δικαιώματά τους), το «διαίρει και βασίλευε» υπηρετείται και από τη «σαλαμοποίηση». Δηλαδή, από το διαδοχικό άνοιγμα των μετώπων, το ένα μετά το άλλο και όχι όλα μαζί, με σκοπό την ελαχιστοποίηση των αντιστάσεων και τη νίκη της κυριάρχης πολιτικής στο ένα μέτωπο μετά το άλλο.

Είναι φανερό ότι το ίδιο θα επιχειρηθεί και στην τωρινή φάση της αντιασφαλιστικής ανατροπής. Ας πάρουμε για παράδειγμα τον κανονισμό των Βαρέων και Ανθυγειεινών Επαγγελμάτων (ΒΑΕ) του ΙΚΑ. Πόσοι εργάτες, απ' αυτούς που ανήκουν στα ΒΑΕ ή απ' αυτούς που προσδοκούν να ενταχθούν στα ΒΑΕ, γνωρίζουν ότι αρκεί ένα απλό προεδρικό διάταγμα για να αλλάξει ο σχετικός κανονισμός (αυτό προβλέπεται από το νόμο Ρέππα του 2002) και ότι ήδη λειτουργεί σχετική επιτροπή, με κυβερνητική εντολή μέχρι το Δεκέμβριο να έχει καταλήξει σε πόρισμα, βάσει του οποίου θα καταρτιστεί το σχετικό ΠΔ; Αν το ζήτημα αφεθεί έτσι, αν δεν υπάρξει άμεση αντίδραση, αν το ζήτημα των ΒΑΕ δεν αναδειχτεί σε ζήτημα αιχμής αυτής της περιόδου για το ΣΥΝΟΛΟ των εργαζόμενων, τότε στις αρχές του 2008 θα βρεθούμε προ μιας τετελεσμένης αντιασφαλιστικής ανατροπής μεγάλης κλίμακας.

Αυτή παραπομπή θ' ανοίγει το δρόμο για άλλες, οι οποίες επίσης μπορεί να γίνουν τμηματικά. Για παράδειγμα, οι συγχωνεύσεις Ταμείων (κι αυτές προβλέπονται από το νόμο Ρέππα), που υλοποιούν την εξίσωση των ασφαλιστικών παροχών προς τα κάτω, προς τον άθλιο κοινό παρονομαστή του ΙΚΑ, ενώ προωθούν τη δημιουργία ενός προβληματικού υπερταμείου, ενός γίγαντα με πλήνα πόδια, που τα αναπόφευκτα ελλείμματά του θα αποτελούν στο διπνεκές μοχλό πίεσης για νέες ανατροπές. Άλλο παράδειγμα: με μια αλλαγή του κανονισμού του ΙΚΑ μπορεί να μειωθούν οι συντάξεις, να χτυπηθούν οι παροχές περίθαλψης κ.λπ.. Κι αυτό, επίσης μπορεί να γίνει μεμονωμένα.

Χρειάζονται, λοιπόν, ταξικά αιτήματα, χρειάζεται καθολικός αγώνας, χρειάζεται άμεση παρέμβαση σε κάθε μέτωπο που ανοίγει. Παρέμβαση έγκαιρη και αποτελεσματική, τουλάχιστον αποτρεπτικά.

Η «καλύτερη δημοκρατία της Μέσης Ανατολής» εξακολουθεί να δείχνει το πρόσωπό της στη Δυτική Ουθαναδία.

■ Καρφιά

Στη γωνία περίμενε ο Τάσος Γιαννίτσης (τον δυμόσαστε;) για να υπερασπιστεί το σχέδιό του για το Ασφαλιστικό, που απούρθηκε άρον-άρον το 2001, γιατί κατατρόμαξε κι αυτή ακόμα την «πράσινη» συνδικαλιστική γραφειοκρατία και κατάφερε να βγάλει ένα εκατομμύριο ανδρών πους στο δρόμο, στις μαζικότερες αντικυβερνητικές διαδηλώσεις της τελευταίας δεκαετίας. Με την ευκαιρία, λοιπόν, της προπαγάνδας που αναπτύσσεται τώρα από την κυβέρνηση, βγήκε με άρδο του στο «Βήμα» (Κυριακή, 7.10.07) να υπερασπιστεί το σχέδιό του ως «μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για πολλές πτυχές του Ασφαλιστικού», σε αντίθεση προς «τη σημερινή δηλητηριώδη στρατηγική της "αλαμοποίησης"». Τονίζει, μάλιστα, αποκαλύπτοντας ποιο είναι το πραγματικό ενδιαφέρον του, πως η πρότασή του «ήταν μια ρεαλιστική και συμβιβαστική λύση, ιδαίτερα με κατηγορηματικά δεδομένη την απουσία χρηματοδότησης από τον προϋπολογισμό». Κοντολογίς, ο Γιαννίτσης λέει πως αν είχαν βοηθήσει όλοι να περάσει τότε η πρότασή του, δια είχαν απομείνει πολύ λιγότερα πράγματα να γίνουν σήμερα.

Δεν αποφεύγει όμως και τα καρφιά, γράφοντας: «Με όλα αυτά [σ.σ. αναφέρεται στην απόσυρση του δικού του σχεδίου και στο νόμο Ρέππα-Χριστοδούλακη που ακολούθησε] λύδηκε μήπως το Ασφαλιστικό; Ο καδένας ας δώσει την απάντησή του. Αντιμετωπίστηκε το πρόβλημα μέσα από τη χρηματοδότηση του ΙΚΑ με 1% του ΑΕΠ σύμφωνα με τη ρύθμιση του 2002;». Σ' αυτό το τελευταίο δε μπορούμε να του δώσουμε άδικο. Ρωτάμε, όμως γιατί δεν θυγήκε τότε ο Γιαννίτσης να πει πως η λύση Χριστοδούλακη-Ρέππα δεν είναι βιώσιμη, όταν η προπαγάνδα της κυβέρνησης Σημίτη διαβεβαίωνε ότι το ασφαλιστικό λύδηκε για μια τριακονταετία; Επομένως, ένας πολιτικός απατεωνίσκος είναι και ο ίδιος, που τώρα προσπαθεί να βγάλει το άχτι του.

■ Δρυός πεσούσης

Ο Σημίτης απέδειξε για μια ακόμη φορά ότι είναι δειλός. Δείλιασε να συγκρουστεί με τον Καραμανλή το 2004, δειλιάζει να συγκρουστεί με τον Γιωργάκη το 2007. Δειλιάζει να υπερασπιστεί το

έργο των κυβερνήσεών του. Οι ελάχιστοι που τα είχαν βάλει με τον «εκσυγχρονισμό» και που αντιδρούσαν από την αρχή στη μεγαλοποίηση του Σημίτη δικαιούνται να μιλούν και τώρα. Οχι, όμως, και να μιλούν εκείνοι που τον ύμνησαν, που τον προσκύνησαν, που τον έγλυψαν επί τόσα χρόνια. Αναφερόμαστε και στα στελέχη του ΠΑΣΟΚ [με πρώτον τον Γιωργάκη], αλλά και σε διάφορα παπαγαλάκια στον αστικό Τύπο.

■ Απλές σκέψεις

Λέμε πολλές φορές στις «καφενειακές» συζητήσεις μας: Μα καλά, εκείνοι οι Πασόκοι που υποστηρίζουν τον Γιωργάκη, δε δέλουν να ξαναγυρίσουν στην εξουσία; Δε βλέπουν ότι τα μεγάλα συγκροτήματα του κάνουν πόλισμα; Μάλλον αυτοί οι

■ Пробокатсіа

Δεν μας εξέπληξε καθόλου η προβοκάτσια που οργανώθηκε σε βάρος του ΣΥΝ, με αφορμή τη σύλληψη του Γ. Βοϊδιάζη Βούτσα για ληστεία. Το νυνούς έτι

■ Σαν τους απορρίπτες

Τι σας λέγαμε πριν από δυο βδομάδες; Οι Αναλυτής είναι απλά ένας λαγός της κυβέρνησης, που ενεργεί με εντολές του Αλογοσκούφη. Οτι το προσχέδιό του το έχει ήδη έτοιμο κι αν δεν το έχει μπορεί να το γράψει μέσα σ' ένα διήμερο. Η εκτίμηση επιβεβαιώθηκε πλήρως στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας. Μόνο στο τελευταίο πέσαμε έξω. Για να γράψει κανείς αυτή τη σύντομη έκδεση αντεργατικών ιδεών δεν χρειάζεται περισσότερο από ένα δίωρο.

Τίποτα δεν ετοίμασε τις τελευταίες μέρες ο Αναλυτής. Φαίνεται από το ίδιο το κείμενο, που δεν έχει καμιά επιστημονική επεξεργασία. Ακόμα και ο πίνακας που το συνοδεύει είναι πριν το 2002! Γιατί τότε δεν δόθηκε στη δημοσιότητα προεκλογικά; Για ευνόητους λόγους. Τώρα ήρθε η ώρα ο Αναλυτής να παίξει το ρόλο του «κακού», για να 'ρθει μετά ο «καλός» Αλογοσκούφης. Σαν τους ασφαλίτες

ο συλληφθείς είναι γιος του γηγετικού στελέχους του ΣΥΝ Ν. Βούτση (ο οποίος μάλιστα μόλις είχε κάνει σοβαρή εγχείριση στην καρδιά και βρισκόταν ακόμη στο νοσοκομείο) χρησιμοποιήθηκε ως μοχλός πίεσης πάνω στο ΣΥΝ, με τον οποίο οι διωκτικοί μηχανισμοί έχουν ανοιχτούς λογαριασμούς, λόγω της ευαισθησίας που επιδεικνύει σε ζητήματα παραβίασης δικαιωμάτων. Μπορεί ο ΣΥΝ να περιορίζεται αυστηρά στο πλαίσιο της αστικής νομιμότητας, μπορεί την περίοδο της «εξάρδωσης της τρομοκρατίας» να κάλυψε πολιτικά το όργιο των παραβιάσεων («ας αφήσουμε την ελληνική δικαιοσύνη να κάνει το καθήκον της», δήλωνε ο τότε πρόεδρός του, τη στιγμή που ο Σάββας Ξηρός ανακρινόταν ημιδανής στην Εντατική, χωρίς δικαίωμα να έχει δικηγόρο), όμως το ασφαλιταριό και οι πολιτικοί του πάτρωνες δέλουν πλήρη ευδυγράμμιση σε όλα. Γ' αυτό περίμεναν στη γωνία τον ΣΥΝ και με αφορμή αυτό το τυχαίο γεγονός, που ουδόλως αφορά τον ΣΥΝ, σχεδίασαν μια προβοκάτσια σε βάρος του. Δεν έδωσαν στη δημοσιότητα, όπως συνηθίζουν, το όνομα του συλληφθέντα, αλλά το ψιδύρισαν σ' αυτή των παπαγάλων τους, για να ξεκινήσει μια φασιστικού τύπου δημοσιογραφική επίδεση, που σκοπό είχε να δικαιώσει... τον Πολύδωρα.

Περιπτεύει, βέβαια, να πούμε ότι όπως ένας ενήλικας 23 ετών δεν φέρει ευδύνη για την ιδεολογία και την πολιτική πρακτική του πατέρα του, το ίδιο δεν φέρει ευδύνη ο πατέρας του γι' αυτόν (και πολύ περισσότερο ο πολιτικός χώρος), ιδιαίτερα μάλιστα όταν οι ιδεολογικοπολιτικές τους πορείες είναι αποκλίνουσες και όχι συγκλίνουσες.

ΥΓ: Μια είδηση που υπό άλλες συνδήκες δια απασχολούσε ένα μονόστηλο του αστυνομικού ρεπορτάζ, έγινε πρωτοσέλιδο πολιτικό δέμα. Αυτό ξεπερνά τις δυνατότητες και τα «κανέ» της Αστυνομίας. Πίσω απ' αυτή την προβοκάτσια, λοιπόν, αναζητήστε τον Γκέμπελς της κυβέρνησης, ο οποίος για μια φορά ακόμα απέδειξε ότι είναι αδίστακτος και εκδικητικός μέχρις ανδρωποφαγίας. Δεν σεβάστηκε καν τη σοβαρή κατάσταση της υγείας του Νίκου Βούτση.

■ Φασισμός

Πόσες ώρες κρατάει μια εκπομπή του Ζούγκλα; Δυο, τρεις; Δεν τις μετρήσαμε. Είδαμε όμως πολύ καλά, σε όλη τη διάρκεια της εκπομπής του την Πέμπτη 4 Οκτώβρη, να μπαίνει ένα «σούπερ» που έγραφε: «Δίνουν ασυλία σε γιο πολιτικού που συνελήφθη για ληστεία». Ο Γιώργος Βογιατζής Βούτσης, που είναι ένας νέος άντρας 23 ετών, ενήλικας δηλαδή, που έχει κάνει τις δικές του πολιτικές και κοινωνικές επιλογές και δεν προσδιορίζεται από τον πατέρα του, ήταν ήδη στη φυλακή, με τις διαδικασίες που προβλέπονται γι' αυτές τις περιπτώσεις (παραδέχτηκε τη συμμετοχή του σε ληστεία). Καμιά ασυλία δεν υπήρξε, καμιά ιδιαίτερη μεταχείριση δεν είχε. Ο Ζούγκλας ήξερε πολύ καλά, ότι και η μη δημοσιοποίηση του ονόματός του ήταν μια καλοστημένη προπαγάνδα της κυβέρνησης, προκειμένου να πλήξει τον ΣΥΝ. Παρά ταύτα, εξακολουθούσε ακόμα και το βράδυ της Πέμπτης να μιλά για «ασυλία». Αν αυτό δεν λέγεται φασισμός, τότε τι είναι φασισμός; Ας απαντήσει ο Ζούγκλας: για λογαριασμό τίνων προχώρησε σ' αυτή την προβοκάτσια σε βάρος ενός πολίτη που βρισκόταν ήδη στη φυλακή, εναντίον του πατέρα του, που τυχαίνει να είναι στέλεχος κοινοβουλευτικού κόμματος και εμμέσως εναντίον αυτού του κόμματος; Δεν δικαιούμαστε να αναρωτηθούμε, μήπως όλο αυτό υπηρετούσε την επανασύνδεση των σχέσεων του (και εκδότη) Ζούγκλα με τον πανίσχυρο Θ. Ρουσόπουλο;

■ Δούλοις όλων των αφεντάδων

Γάτα με πέταλα ο Βερέμης. Υπερασπίζεται τη Γιαννάκου, αλλά τραβάει κι ένα ξεγυρισμένο γλύψιμο στον Στυλιανίδη. Είπε σε συνέντευξή του στο «Βήμα» της περασμένης Κυριακής: «Θα παραμείνω στο ΕΣΥΠ όσο μπορώ να προσφέρω στη μεταρρύθμιση. Πιστεύω στον νέο υπουργό γιατί τον γνωρίζω από το υπουργείο Εξωτερικών ως ευφυή και τίμιο άνδρωπο... Εχω την ελπίδα ότι μπορούμε με την προσφορά και τη συμπεριφορά μας να κάνουμε τον υπουργό Παιδείας τον άνδρωπο που θα μάρει σε βάθος τα δέματα της εκπαίδευσης και θα μπορεί να προτείνει λύσεις. Να μην παίρνει απλά εντολές από «επάνω». Γιατί τι οδηγίες δια είναι αυτές; Ξέρει ο Πρωθυπουργός τα δέματα της Παιδείας σε βάθος; Οχι. Απλά σηκώνεται το πρώι και λέει στον κάθε υπουργό να μην του δημιουργήσει πρόβλημα. Ποιον ωράται δηλαδή για τα δέματα της Παιδείας; Τον Ρουσόπουλο; Ας τον κάνουμε εμείς λοιπόν να ωράται τον Στυλιανίδη. Και να ξέρει ότι η απάντηση που θα πάρει θα είναι σοβαρή γιατί είναι γνώστης του τομέα του σε βάθος».

«Το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας είναι πρόβλημα πόρων και εσόδων και όχι παροχών. Αν δεν στραφεί σ' αυτή την κατεύθυνση η συζήτηση, δεν υπάρχει έδαφος και λόγος συζήτησεων».

Η παραπάνω δήλωση έγινε από τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλο και αποτυπώνει με τον καλύτερο τρόπο την τοποθέτηση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας μπροστά στη νέα αντιασφαλιστική επίθεση. Διαβάζοντας βιαστικά τη δήλωση, κάποιος θα έλεγε ότι δεν περιέχει τίποτα το επιλήψιμο. Στην πραγματικότητα, όμως, αποτελεί μια καλοστημένη παραγίδα, που σκοπό έχει να σύρει τους εργαζόμενους στα βαλτόνερα του «πολιτικού και κοινωνικού διαλόγου», από τα οποία θα βγουν έχοντας αφήσει κάποια ακόμη ασφαλιστικά τους δικαιώματα, τα οποία θα προστεθούν σ' όλα εκείνα που έχουν χάσει από το 1990 μέχρι το 2002, με διαδοχικούς αντιασφαλιστικούς νόμους των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Υποτίθεται πως το δεύτερο σκέλος αυ-

την εξασφάλιση μιας καλύτερης ποιότητας ζωής για τους εργαζόμενους και την επιμήκυνση του προσδόκιμου επιβίωσης, αλλά και με τη μείωση της ανεργίας, η οποία στο ίδιο χρονικό διάστημα έχει υπερδιπλασιαστεί (χωρίς να λογαριάζουμε τη μη καταγραφόμενη ανεργία).

Το πρώτο σκέλος της τοποθέτησης της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας («είναι πρόβλημα πόρων και εσόδων») δεν είναι ξεκομπένο από το δεύτερο. Αντίθετα, το εμπεριέχει. Ξεκινά την αναζήτηση πόρων και εσόδων με την παραδοχή ότι το σημερινό επίπεδο παροχών είναι τουλάχιστον ικανοποιητικό. Δηλαδή, οι εργαζόμενοι εκ προϊμίου εκχωρούν οριστική λογική οδηγεί τα ασφαλιστικά δικαιώματα σε σφραγίδη. Γιατί το σκέλος των εσόδων δεν ελέγχεται καθόλου από τους εργαζόμενους. Δεν ελέγχεται η αύξηση

Ομως, και στο σκέλος των πόρων και εσόδων οι εργαζόμενοι ξεκινούν με την υπογραφή ενός αικόμη ταπεινωτικού

λυση του προβλήματος πόρων του ΙΚΑ για την επόμενη τριετονταετία» και αφού στο μεταξύ άλλαξε η κυβέρνηση, «ανακάλυψε» ξαφνικά ότι το 1% του ΑΕΠ επησίως δεν επαρκεί και πρέπει σ' αυτό να προστεθεί ένα 1,4% (αν θυμόμαστε καλά). Ετσι υπολόγισαν τα πράγματα οι... «τεράστιοι» αναλογιστές του INE/ΓΣΕΕ. Οι ίδιοι άνθρωποι που είχαν υπολογίσει πως το 1% επαρκεί. Χωρίς να έχουν μεσολαβήσει τίποτα θεαματικό αλλογές στην οικονομική και κοινωνική δομή της χώρας. Κοντολογίς, πρόκειται καταρχάς για ανθρώπους εντελώς αναξιόπιστους.

Ομως, και αξιόπιστοι να ήταν οι υπολογισμοί τους, ο εγκλωβισμός στη λογιστική λογική οδηγεί τα ασφαλιστικά δικαιώματα σε σφραγίδη. Γιατί το σκέλος των εσόδων δεν ελέγχεται καθόλου από τους εργαζόμενους. Δεν ελέγχεται η αύξηση

Ενα ακόμη αντιδραστικό ιδεολόγημα

τής της άποψης («δεν είναι πρόβλημα παροχών») αποτελεί απάντηση σε εκείνους που θεωρούν ότι οι ασφαλιστικές παροχές στη χώρα μας είναι πλουσιόπαροχες. Οπως π.χ. ο διοικητής της ΤΤΕ Ν. Γκαργκάνας ή ο διοικητής του ΙΚΑ Ν. Μέργος που την περασμένη Τετάρτη χαρακτήρισε «γενναιόδωρες» τις ασφαλιστικές παροχές του ΙΚΑ (όπου το 71% των συνταξιούχων ποιάρει σύνταξη μέχρι 600 ευρώ και το 81% μέχρι 750 ευρώ!!). Περιέχει, όμως, και κάτι αλλό, πιο σημαντικό αυτή η τοποθέτηση. Περιέχει τη διατήρηση του status quo. Θεωρεί πως το σημερινό επίπεδο παροχών του ΙΚΑ είναι ικανοποιητικό για εργαζόμενους και συνταξιούχους! Άλλως, θα έλεγε ότι στην Ελλάδα υπάρχει πρόβλημα άθλιων παροχών.

Τι εννοεί, λοιπόν, όταν θέτει «πρόβλημα πόρων και εσόδων»; Για να το καταλάβουμε, πρέπει να πάμε πέντε χρόνια πίσω, την εποχή που η ιδιοκτήτης της ΣΕΕ συμφώνησε πλήρωση στη ρύθμιση με τους Ρέπτπα και Χριστοδουλάκη. Διέγραψαν όλα τα κλεμμένα (τα ξεπούλησαν έναντι πινακίου φακής, έναντι κάποιων ασήμαντων ποσών που υποτίθεται ότι θα δίνονταν με τη μορφή κρατικών ομολόγων, σημαντικό μέρος των οποίων δεν έχει δοθεί καν) και απεράνθισαν ότι το πρόβλημα χρηματοδότησης του ΙΚΑ λύθηκε για τα επόμενα 30 χρόνια (μέχρι το 2032), με τη θέσπιση ετήσιας επιχορήγησης από τον κρατικό προϋπολογισμό, ύψους 1% του ΑΕΠ. Φυσικά, και αυτή η υποχρέωση για τη διαχείριση μιας «επιχείρησης» της οποίας ουδέποτε υπήρχαν ιδιοκτήτες, ουδέποτε καθόρισαν τους όρους λειτουργίας, ούτε υπάρχει περίπτωση να τους καθορίσουν. Η λογιστική προσέγγιση υπηρετεί τη λογική της κεφαλαιοκρατίας.

■ Οδηγεί στην εξίσωση παροχών προς τα κάτω

Παγίδα η ενοποίηση Ταμείων

«Θα πρέπει να πάμε σε ένα σύστημα ασφαλιστικό το οποίο να είναι δίκαιο. Πολίτες με τις ίδιες προϋποθέσεις, ηλικιακές, εργασιακές κ.λπ. θα πρέπει να έχουν περίπου τις ίδιες υποχρεώσεις και τα ίδια δικαιώματα, δεν μπορεί να έχουν τις πολύ μεγάλες διαφορές που υπάρχουν σήμερα στο σύστημα. Και πρέπει να πάμε σε ένα σύστημα που δεν θα μετακυλίσει όλο το βάρος στις μελλοντικές γενιές».

Γ. Αλογοσκούφης (Εθνος, 7.10.07)

«Αποτελεί ελληνική "πατέντα" εργαζόμενοι με ίδιες εισφορές, ίδια έτη υπηρεσίας και ίδιους μισθούς, να παίρνουν διαφορετικές συντάξεις. Ορισμένες καπηγορίες ασφαλισμένων, χρησιμοποιώντας πολιτικές πιέσεις πριμοδοτούνται από ειδικές ρυθμίσεις, τόσο πολλές ώστε να αποτελούν πλέον κανόνα και όχι εξαίρεση, εις βάρος τελικά πιο "αδύναμων" επιαγγελματικών ομάδων».

N. Αναλυτής (Περίγραμμα μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος)

Ας συμφωνήσουμε προς σπιγμήν με τις ταυτότητες επί της ουσίας των Αλογοσκούφη και Αναλυτή. Ως υπόθεση εργασίας, που λένε. Ποια είναι η ερώτηση που έρχεται αυθόρυμητα; Γιατί δεν εισηγούνται την άρση των ανισοτήτων, με αποκατάσταση των αδικιών που διαπιστώνουν; Τι σημαίνει αποκατάσταση αδικίας; Να αποκαταστήσουν όλες τις ασφαλιστικές παροχές (συντάξεις, περιθαλψη, όρια ηλικίας κ.λπ.) έτσι που αυτές να είναι δίκαιες.

Ας πάρουμε έναν «προνομιούχο». Ενας εναερίτης της ΔΕΗ, μετά από 35 χρόνια υπηρεσία, παίρνει σύνταξην περίπου 1.800 ευρώ το μήνα. Συγκρινόμενη, βέβαια, με την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ είναι υπερτριπλάσια. Αυτό είναι, όμως, το μέσο σύγκρισης; Η αθλιότητα των 550 ευρώ το μήνα, που είναι το μισό περίπου από αυτό που ορίζεται επίσημα ως «όριο φτώχειας»; Ποιος μπορεί να πει ότι η σύνταξη του ΔΕΗΤΖή (χωρίς να πάρουμε υπόψη τους κινδύνους του συγκεκριμένου επαγγέλματος και το σύνολο των εισφορών που έχει πληρώσει σε 35 χρόνια δουλειά) συνιστά κοινωνική πρόκληση; Γιατί δεν τη συγκρίνουν με τη σύνταξη ενός βουλευτή, ενός ανώτερου δικαστικού, ενός καροβονά, ενός μπατσοάξιωματικού; Γιατί δεν τη συγκρίνουν με τις συντάξεις που παίρνουν από το ΙΚΑ (ναι, από το ΙΚΑ) ελάχιστα υψηλόβαθμα στελέχη επιχειρήσεων (για μανατζαρίους μιλάμε), για να την προσθέσουν στα μερίσματα που εισπράττουν από τις μετοχές τους; Η κοινωνική πρόκληση βρίσκεται στους ΔΕΗΤΖήδες, τους ΟΤΕΤΖήδες, τους τραπεζούπταληλους και τους δημόσιους υπάλληλους ή στα μέλη της άρχουσας τάξης και εκείνους που επάνδρωσαν τα ψηλά και υπεύθυνα πόστα του κράτους της;

Και όμως, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κάνει πως δεν ακούει αυτή την προπαγάνδα. Δεν απαντά. Δεν ζητά την εξίσωση προς τα πάνω, προς ένα επιπέδο σύνταξης που να μπορεί να θεωρηθεί αξιοπρέπες με βάση τις απαιτήσεις της ζωής. Δεν υποβάλλει αιτήματα. Εχει εγκαταλείψει ακόμα και το αίτημα να είναι η κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ ίση με 20 ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη και αρκείται στο εξευτελιστικό φιλανθρωπικό βοήθημα του ΕΚΑΣ, που δίνεται με προϋποθέσεις σε μια μικρή μεριδιανή συντάξεις, η οποία κάθε χρόνο γίνεται μικρότερη (έχουμε κουραστεί να γράφουμε γι' αυτό το θέμα).

Ποιος είναι ο μοχλός για να επιτευχθεί η εξίσωση των ασφαλιστικών παροχών προς τα κάτω; Η ενοποίηση των Ταμείων. Ο περιβόλητος νόμος Ρέπτη προβλέπει τη συγχώνευση όλων των ειδικών ταμείων κύριας σύνταξης στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και των αντίστοιχων επικουρικών στο ΕΤΕΑΜ. Σ' αυτή τη ρύθμιση συμφώνησε και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ. Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Μετά από μερικά χρόνια, οι συντάξεις θα εξισωθούν προς τα κάτω. Στο μεταξύ, μέσα σε κάθε κλάδο θα υπάρχουν εργαζόμενοι πολλών ασφαλιστικών ταχυτήτων, όπως έχει ήδη γίνει στο χώρο των τραπεζών.

Πολιτικοί και τεχνοκράτες που παίρνουν μέρος στην εξεισόδημη προπαγανδιστική εκστρατεία, επιχειρημα-

τολογούν δήθεν αθώα, ότι η συγχώνευση δύλων των Ταμείων σε ένα ενιαίο Ταμείο των εργαζόμενων με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου (πλην των μονίμων στο στενό δημόσιο τομέα, δηλαδή) είναι ένα πολιτισμένο αντιγραφειοκρατικό μέτρο, το οποίο θα οδηγήσει σε μείωση δαπανών και σε καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων. Θα έπρεπε να παραπηρήσει κανείς σ' όλους αυτούς, πως δε μπορεί από τη μια να εμφανίζονται ως θιασώτες της αποκέντρωσης και από την άλλη ως φανατικοί οπαδοί της συγκεντρωτικής σ' έναν τεράστιο, δύσκαμπτο μηχανισμό, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας. Οι εργαζόμενοι θα μπορούσαν να συζητήσουν και αυτό το θέμα, αν προηγουμένως ικανοποιούνταν βασικά ασφαλιστικά αιτήματα, που θα οδηγούσαν στην εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου συντάξεων και λοιπών ασφαλιστικών παροχών για όλους. Όμως, όχι μόνο δεν συζητούν πάνω σ' αυτό, αλλά σχεδιάζουν το αντίθετο (εδώ ακόμα και την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ τη θεωρούν κατά ένα σημαντικό μέρος ως προνοιακό βοήθημα που το μεγαλύπυχο κράτος δίνει στους «ατυχήσαντες» ασφαλισμένους).

Συγχωνεύσεις Ταμείων έχουν γίνει και στο παρελθόν, αλλά θέλουν να το ξεχνούν, γιατί το αποτέλεσμα δεν τους βολεύει. Δεν θα αναφερθούμε στο φόρτωμα στο ΙΚΑ διάφορων ταμείων που ασφαλίζουν μικρεπαγγελματίες και εργαζόμενους σε επαγγελματα που εξαφανίστηκαν, χωρίς το κράτος να αναλάβει και το βάρος που προσέθετε στο ΙΚΑ. Θα πάμε σε πιο πρόσφατα παραδείγματα. Μήπως μπορούν να μας που ποιο ήταν το αποτέλεσμα της συγχώνευσης στο ΤΕΑΜ του Επικουρικού Ταμείων των Οικοδόμων και μετά των Μεταλλεργοτών; Οι καπιταλιστές γλίτωσαν τα λεφτά που επί χρόνια κατακρατούσαν, οι επικουρικές συντάξεις δυο μεγάλων κλάδων μειωθηκαν και το ΤΕΑΜ έγινε ακόμα πιο ελλειμματικό. Το ίδιο συνέβη με τη συγχώνευση του Ταμείου των τυπογράφων στο ΙΚΑ, που οδήγησε σε αύξηση των οριών ηλικίας από 5 μέχρι 10 χρόνια. Δεν υπάρχει μέχρι τώρα συγχώνευση που να μην ήταν σε βάρος των ασφαλισμένων (εργαζόμενων και συνταξιούχων) και σε βάρος του ΙΚΑ και του επικουρικού του.

Ναι, αλλά τα λεγόμενα «ευγενή ταμεία» δεν είναι ελειμματικά και επομένως η συγχώνευσή τους θα διευκολύνει το ΙΚΑ, απαντούν οι προπογανδιστές. Κι αυτό είναι ψέμα. Οχι μόνο γιατί υπάρχουν Ταμεία που βρίσκονται εδώ και χρόνια μεταξύ ζωής και θανάτου (όπως τ.χ. το ΤΑΠ-ΟΤΕ, στο οποίο ασφαλίζονται ΟΤΕΤΖήδες, ΕΛΤΑΤΖήδες και ΟΣΕΤΖήδες), αλλά γιατί υπάρχουν μπόλικες ουρές. Καταρχάς, οι εργοδότες θα πληρώνουν πλέον μικρότερες ασφαλιστικές εισφορές. Δεύτερο, θα προσλαμβάνουν προσωπικό με όρους ΙΚΑ, όπως η ήδη έχουν κάνει, με αποτέλεσμα ο ειδικός λογαριασμός για καθένα από τα συγχωνεύμενα Ταμεία να γίνεται ολοένα και πιο ετεροβαρής και πολύ σύντομα να καταστεί ελλειμματικός. Με απλά λόγια, θα μπαίνουν λιγότερες εισφορές, ενώ θα εξακολουθούν να πληρώνονται οι σχετικά ψηλές συντάξεις των ήδη συνταξιούχων, οι οποίες δε μπορούν να μειωθούν (το πολύ να τις παγώσουν για ένα διάστημα, αλλά και πάλι ψηλές θα είναι σε σχέση μ' αυτές του ΙΚΑ). Ποιος θα πληρώσει τα ελλείμματα; Οχι, βέβαια, οι εργοδότες, ούτε το κράτος, που το πολύ-πολύ θα περιοριστεί σε κάποια ομολόγη στην έναρξη της διαδικασίας συγχώνευσης. Το ΙΚΑ θα φορτωθεί τα ελλείμματα, όπως είναι καθηευμένο να γίνεται.

Το τελικό αποτέλεσμα θα είναι η δημιουργία ενός προβληματικού υπερταμείου, στο πλαίσιο του οποίου θα ασκούνται συνεχώς πιέσεις για την εξίσωση συντάξεων και ασφαλιστικών παροχών προς τα κάτω. Τα ελειμματά θα είναι ο μοχλός γ' αυτές τις πιέσεις.

Γ' αυτό και οι εργαζόμενοι πρέπει να πουν ένα κατηγορηματικό όχι στην ενοποίηση των Ταμείων και ν' αγωνιστούν για τη βελτίωση των ασφαλιστικών παροχών του ΙΚΑ, σύμφωνα με τα αιτήματα που έχει διαμορφώσει παλαιότερα το εργατικό κίνημα και τα έχει ενταφιάσει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία (σύνταξη στα 20 βασικά ημερομίσθια, σύνταξη με 4.050 ένστημα, αύξηση συντάξεων, μείωση κατά 5 έτη των οριών ηλικίας κ.λπ.).

■ Προσχέδιο Αναλυτή

Αντεργατική έκθεση ιδεών στο πόδι

Έγινε το αναμενόμενο. Ο Αναλυτής

έδωσε στη δημοσιότητα ένα προσχέδιο έκθεσης («περίγραμμα μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος» το ονομάζει), χωρίς

καν να ρωτήσει τα υπόλοιπα μέλη της «επιπροπτής εμπειρογνωμόνων» και χωρίς κανείς τους να έχει την ευθύνη να διαμαρτυρηθεί. Η έκθεση είχε αρχίσει να διαρρέει σε δόσεις, οπότε κρίθηκε σκόπιμο να δοθεί επίσημη, για να παίξει τον προπαγανδιστικό της ρόλο. Ποιος είναι αυτός ο ρόλος; Ιδεολογική τρομοκρατία.

Γ' αυτό και αμέσως άρχισε το παιχνίδι του καλού και κακού α-ασφαλίτη.

«Κακός»

ταση του εργασιακού βίου. Συσχέτιση των ορίων ηλικίας με τις δημογραφικές εξελίξεις». Το καινούργιο στοιχείο εδώ είναι η πρόταση για συσχέτιση των ορίων ηλικίας με τις δημογραφικές εξελίξεις, που προοιωνίζεται και νέες αυξήσεις των ορίων ηλικίας στο μέλλον. Το ερώτημα είναι σε τι απ' αυτά διαφωνεί η κυβέρνηση και γιατί δε μπλάει συγκεκριμένα.

«Αναπροσαρμογή του ανώτατου ποσοστού αναπλήρωσης συντάξεων αποδοχών, για κύρια και επικουρική ασφάλισης κίνητρο παραμονής στην εργασία». Πρόκειται γι' αυτό που εμείς φωνάζουμε τόσο καιρό τώρα. Το μόνο «κίνητρο παραμονής στην εργασία» και μετά τα 65 είναι η μέωση των συντάξεων. Και πάνω σ' αυτό μούγκα η κυβέρνηση.

«Ρυθμός αναπροσαρμογής συντάξεων σύμφωνα με οικονομικούς δείκτες». Αυτό ήδη εφαρμόζεται, αφού η σύνδεση των συντάξεων με τους μισθούς των εν ενεργεία εργαζόμενων έχει καταργηθεί. Προφανώς, ο Αναλυτής θέλει αικόμα μικρότερες αυξήσεις. Λογικό για έναν εκπρόσωπο των βιομηχάνων.

«Επιδίωξη οικονομιών κλίμακας με ενοποιήσεις και συγχωνεύσεις Ταμείων, ώστε ο αριθμός τους να περιοριστεί στο ελάχιστο, δίδοντας παράλληλα διέξodo στους επιμέρους κλάδους να προσφύγουν συμπληρωματικά στην επαγγελματική ασφάλιση (2ος Πυλώνας) με φορολογικά και άλλα κίνητρα». Αυτό προβλέπεται στο νόμο Ρέπτη, για να μην ξεχνώμαστε, και φυσικά και η ΝΔ δεν διαφωνεί.

«Ενίσχυση ανταποδοτικότητας της κοινωνικής ασφάλισης. Αναλογιστική συσχέτιση εισφορών με παροχές. Διοχωρισμός κοινωνικής προστασίας

από την κοινωνική ασφάλιση. Διοχείριση της κοινωνικής προστασίας (ελάχιστες συντάξεις, ΕΚΑΣ, σύνταξη ανασφάλιστου υπερήλικα ΟΓΑ) από τη υπουργεία Οικονομίας και Υγείας - Πρόνοιας». Κι αυτό είναι πάλι σχέδιο. Και επειδή οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι ενήμεροι, θυμίζουμε ότι τη συσχέτιση της σύνταξης με τις ασφαλιστικές εισφορές όλου του εργασιακού βίου έχει πρωτοπροταθεί από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εργαζόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία (τον περιβόητο Κουτρουμάνη που μοστράρει και πάλι ως ειδικός στα πηλεοπτικά πάνελ). Θυμίζουμε επίσης ότι πέρυσι υπήρξε σχετική εισήγηση από υπηρεσίες του ΙΚΑ. Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι ο Αναλυτής θεωρεί την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ προνοιακό επίδημα (ένα τημήμα της) και ζητά να διαχωριστεί από το ΙΚΑ. Ουσιαστικά, αβαντάρει την πρόταση για την Εθνική Σύνταξη. Με τον κάλπικο υπολογισμό που εφαρμόζει το ΙΚΑ για τις συντάξεις, η πλειοψηφία δεν φτάνει στο ύψος της κατώτερης σύνταξης και το ποσό που «τσουντάρεται» θεωρείται «προνοιακό τημήμα». Το σχέδιο που έχουν κατά νου είναι να πάρειν ο συνταξιούχος μόνο το λεγόμενο «օργανικό τημήμα» και στους πιο εξαιλιωμένους να δίνεται συμπλήρωμα μέχρι το ύψος της Εθνικής Σύνταξης.

«Επανεξέταση - ελεγχος συντάξεων αναπτηρίας και αναθεώρηση κατηγοριών βαρέων-ανθυγειών επαγγελμάτων». Εδώ δεν χρειάζεται να συμπληρώσουμε τίποτα. Το ΠΑΣΟΚ νομιθέτησε (νόμος Ρέπτη), η ΝΔ ετοιμάζεται να εφαρμόσει, όπως γράφουμε αναλυτικά στις διπλανές στήλες. Κατά τα άλλα, η κυβέρνηση... «δεν θα αυξήσει τα όρια ηλικίας».

■ Οποια έκπληξης...

Και ο διοικητής της ΤΕ Ν. Γκαργκάνας ζητά να γίνουν στο Ασφαλιστικό τα ίδια με τον Αναλυτή: αυξήση ορίων ηλικίας και μείωση συντάξεων. Σιγά την έκπληξη. Υπάρχει κανένας εκπρόσωπος του κεφαλαίου που δεν έχει πει το ίδιο; Τι να πρωτοβυθίσει; Φακιολάς, Προβόπουλος, Σπράος, ΔΝΤ, ΟΟΣΑ, ΕΕ και άλλοι που ενδεχομένως τους ξεχνάμε. Καταγράφουμε τα βασικά που ζητά ο Γκαργκάνας, όχι γιατί αξίζουν ιδιαίτερου σχολιασμού, αλλά γιατί δεχόνται την κατεύθυνση στην οποία κινείται το σύστημα και που θα εξακολουθήσει να κινείται και μετά τις αλλαγές που θα επιχειρήσει να περάσει τώρα.

«Ανάπτυξη του κεφαλαιοποιητικού πυλώνα του συστήματος ο οποίος καλύπτεται στην ισχύουσα νομοθεσία» (αναφέρεται στα «επαγγελματικά ταμεία» του νόμου Ρέπτη). Κατά τον Γκαργκάνα, αυτό είναι απαραίτητο για να «αλλάξει η αρχιτεκτονική του συστήματος, προς την κατεύθυνση της διαμόρφωσης ενός μεικτού συστήματος».

«Περιορισμός της πρώτης συντάξιοδότησης, έτοις ώστε η μέση ηλικία συντάξιοδότησης να προσεγγίζει την προβλεπόμενη από τις γενικές διατάξεις ηλικία» (δηλαδή, κατάργηση κάθε ορίου πριν τα 65).

«Ενοποίηση των Ταμείων με την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας» (νόμος Ρέπτη).

Δίνοντας επιτακτικό τόνο στις εισηγήσεις του ο αρχιτραπέζιτης αναφένησε: «Δεν χωράει άλλη αναβολή. Το πρόβλημα πρέπει να λυθεί εδώ και τώρα». Βέβαια, κατανοώντας τις δυσκολίες του εγχειρήματος, έδειξε να... συμβιβάζεται και με μια άμεση «ισχυρή δύση επιλυσης του προβλήματος». Μ' άλλα λόγια, ότι μπορέσουμε τώρα και συνεχίζουμε...

■ Συνεδριάζει τη Δευτέρα η επιτροπή για τα ΒΑΕ

Με στόχο την απένταξη

Την ερχόμενη Δευτέρα συνεδριάζει για δεύτερη φορά η Επιτροπή για την «γνωμοδότηση υπαγωγής όλων των εργασιών, ειδικοτήτων ή χώρων εργασίας στα βαρέα ή ανθυγεινά επαγγέλματα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, του ΟΑΠΔΕΗ ή άλλων φορέων κοινωνικής ασφάλισης». Αν και η κοινή υπουργική απόφαση των Αλογοσκούφη-Μαγγίνα (δεν υπεργάφη επί Τσιτουρίδη, όπως λαθεμένα γράψαμε την προηγούμενη εβδομάδα) υπεργάφη στις 19 Ιουλίου, δεν έγινε καμιά κίνηση μέχρι τις εκλογές, για ευνόητους λόγους. Την περίοδο εκείνη δεν έπρεπε να αγγιχτεί οιδήποτε αφορά το Ασφαλιστικό.

Ομως, στην Επιτροπή έχει τεθεί ως καταληκτική ημερομηνία η 31η Δεκέμβρη του 2007. Τότε πρέπει να παραδώσει τελικό πόρισμα στον υπουργό Εργασίας. Η προθεσμία αυτή δείχνει καθαρά τις προθέσεις της κυβέρνησης. Είναι δυνατόν σε διάστημα προγραμματικού χρόνου 4,5 μηνών (πλέον, αυτό έγινε 3 μήνες) να γίνει στοιχειωδώς σοβαρή δουλειά για όλα τα επαγγέλματα, τις ειδικότητες και τους χώρους εργασίας; Ούτε την καταγραφή τους δεν θα προλάβαιναν να κάνουν, αικόμα και αν είχαν την τελειότερη επιστημονική και γραμματειακή υποστήριξη. Στόχος της κυβέρνησης είναι να υλοποιήσει την κατεύθυνση του νόμου Ρέπτη, απεντάσσοντας την πλειοψηφία των επαγγελμάτων από τα ΒΑΕ. Για ξεκάρφωμα, μπορεί να εντάξουν ελάχιστα επαγγέλματα.

Με τη κριτήρια θα γίνει αυτό; Μα δεν τους ενδιαφέρουν τα κριτήρια. Εκείνο που θέλουν να πετύχουν είναι η μέση αυξήση των ορίων ηλικίας. Κάποιοι σαν τον Αναλυτή και τον Γκαρ-

γάνα το λένε ανοιχτά, δείχνοντας και τα ΒΑΕ, οι άλλοι δεν το λένε αικόμα, γιατί βρισκόμαστε στη φάση της προετοιμασίας και του «διαλόγου». Άλλωστε, κρατάει χρόνια η κολόνια της κατάργησης των ΒΑΕ. Από το 1986 (επί... σοσιαλισμό, για όσους το έχασαν) σταμάτησε η λειτουργία των επιτροπών κρίσης, που αποφαίνονταν επί των αιτημάτων κλάδων και επαγγελμάτων για ένταξη στα ΒΑΕ. Γιατί σταμάτησε; Γιατί είχε αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για την απένταξη και μ' αυτόν τον τρόπο ξεκάθαρίζαν ότι δεν υπάρχει περίπτωση να βάλουν νέα επαγγέλματα σ' αυτό το καθεστώς.

Στη συνέχεια άρχισε μια φιλολογία περί «ντροπιαστικού καθεστώτος», που δήθεν «πριμοδοτεί τη φθορά της υγείας των εργαζόμενων» και τα παρόμοια. Μια φιλολογία στην οποία συμμετείχε και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ, η οποία έφτασε κάποια στιγμή στο σημείο να βγάλει πόρισμα με το οποίο ζητούσε την κατάργηση των ΒΑΕ και την αντικατάστασή τους με έναν κλάδο πρόληψης επαγγελματικού κινδύνου!

Ομως, η φθορά της υγείας των εργαζόμενων, η γρήγορη κατανάλωση των φυσικών και πνευματικών τους δυνάμεων, είναι αντικείμενο γεγονός. Με την πάροδο του χρόνου, παρά τις τεχνικές πρόσδους, αυτό όχι μόνο δεν αλλάζει αλλά γίνεται χειρότερο. Γιατί η τεχνική πρόσδος χρησιμοποιείται για την εντοπικοποίηση της εργασίας, η οποία επιτοχύνει τη φθορά της εργατικής δύναμης. Πάρτε την

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

■ Ζαχάρωμα του χαπιού

Ανακοίνωσε την περασμένη Δευτέρα ο υπουργός Εργασίας Β. Μαγγίνας, ότι «όλα τα Ταμεία αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, υποχρεούνται να καταβάλουν εντός 15 ημερών από την υποβολή της αίτησης και σχετικής Υπεύθυνης Δήλωσης του αιτούντος να συνταξιοδοτηθεί, προσωρινή σύνταξη η οποία θα ισούται με το 80% της υπολογιζόμενης να καταβληθεί ως οριστικής».

Του απάντησε αμέσως ο πρόεδρος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των εργαζόμενων στα Ταμεία, ότι αυτό είναι τεχνικά αδύνατο. Και έχει δίκιο, αν κρίνουμε από την προϊστορία. Είναι πολλές μέχρι τώρα οι φορές που υπουργοί και διοικητές Ταμείων έχουν ανακοινώσ

■ Πρόστιμα-μαϊμού

Τον Αύγουστο του 2005 ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλίας επέβαλε στην εταιρία Διεθνής Αερολιμήν Αθηνών ΑΕ (συμμετέχουν η γερμανική «Χόχτιφ» και το ελληνικό δημόσιο) πρόστιμο ύψους 431 χιλιάδων ευρώ, επειδή δεν μάζευε και δεν επεξεργαζόταν τα βιομηχανικά του απόβλητα, ενώ μετά από κάθε βροχή ο βιολογικός καθαρισμός πλημμύριζε και τα απόβλητα πλημμύριζαν τα γύρω χωράφια.

Η εταιρία προσέφυγε στο διοικητικά δικαστήρια και τον περασμένο Ιούνη το πρόστιμο μειώθηκε στο ένα πέμπτο περίπου: 90 χιλιάδες ευρώ. (Η ειδηση δημοσιεύτηκε στην «Ελευθεροτυπία»).

Το σημειώνουμε, για να το 'χουμε υπόψη μας καθώς αικούμε τον Γ. Σουφλία να ανακοινώνει με καμάρι την επιβολή προστίμων στις εταιρίες που ρυπαίνουν τον Ασωπό και έχουν καταστρέψει τον υδροφόρο ορίζοντα μιας ολόκληρης περιοχής ή τον υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας να ανακοινώνει πρόστιμα για τη συνεχή ρύπανση από το ναυάγιο του Sea Diamond. Μαϊμού είναι στην ουσία τα πρόστιμα, αφού οι εταιρίες δεν τηληρώνουν, προσφεύγουν στα δικαστήρια και τα ρίχνουν σε εξευτελιστικά επιπέδα. Ξέρετε τι είναι 90 χιλιάρια για το Αεροδρόμιο που εξακολουθεί να ρυπαίνει την περιοχή των Μεσογείων; Ψήφουλα. Το αυτοκίνητο του διευθύνοντα συμβούλου κοστίζει περισσότερο. Ενώ οι εγκαταστάσεις για τη σωστή επεξεργασία των αποβλήτων θα κόστιζαν απείρως περισσότερα.

Zouν με την απειλή των πλημμυρών

Σύμφωνα με το ΥΠΕΧΩΔΕ, το 90% των αντιπλημμυρικών έργων της Πάρνηθας έχει ολοκληρωθεί! Ναι, όπως το διαβάσατε.

Τι έργα έχουν γίνει; Έχουν τοποθετηθεί κορμοπλέγματα και κλαδοπλέγματα (από τους υλοτομικούς συνεταιρισμούς, που δουλεψαν όλο το καλοκαίρι) και κατασκευάστηκαν και μερικά φράγματα ανάσχεσης. Έχουν δηλαδή γίνει έργα που σε ποσοστό 95% προσφέρουν αντιδιαβρωτική και όχι αντιπλημμυρική προστασία. Τα κλαδοπλέγματα και κορμοπλέγματα εμποδίζουν τη μεταφορά φερτών υλικών, ώστε να μη διαβρωθεί το έδαφος και εμποδιστεί έτσι η διαδικασία της φυσικής αναδάσωσης. Το νερό δεν το συγκρατούν. Θυμηθείτε τι έπαθε πριν λίγο καιρό η Κασσάνδρα, που από την κυβέρνηση παρουσιάζοταν ως πρότυπο δασικής αποκατάστασης και προστασίας των κατοικημένων περιοχών.

Οσο για τα μικρά φράγματα ανάσχεσης, όταν δεν συνοδεύονται από

καλά μελετημένα αντιπλημμυρικά έργα στις λεκάνες απορροές, είναι εντελώς ανίσχυρα να συγκρατήσουν τα νερά από μια δυνατή βροχή, τα οποία θα είναι πολύ μεγαλύτερου όγκου, λόγω της αποφύλωσης του δάσους από την πυρκαγιά. Μιλάμε για έργα που θα έπρεπε ήδη να έχουν γίνει (τα προηγούμενα χρόνια), συν τα πρόσθετα έργα που απαιτεί η νέα κατάσταση μετά την καταστροφή του δάσους. Μιλάμε για αντιπλημμυρικά έργα αστικού χαρακτήρα, που θα στηρίζονται σε επιστημονικές μελέτες, και όχι για μπαλώματα. Ομως, τα έργα για αυτά κοστίζουν και δεν περιλαμβάνονται στα συγχρηματοδοτούμενα έργα. Γ' αυτό οι κυβερνήσεις τα αποφεύγουν όπως ο διάβολος το λιβάνι (θυμηθείτε τι έγινε με τον Κηφισό).

Το αποτέλεσμα είναι οι κάτοικοι μεγάλων περιοχών (Μενίδι, Ανω Λιόσια, Ζεφύρι, Καματερό, Μάνδρα, Ασπρόπυργος, Ελευσίνα) να ζουν με την απειλή καταστροφικών πλημμυρών.

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ψυχικής Υγείας

Φέτος ο εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας Ψυχικής Υγείας ήταν αφιερωμένος στο διαπολιτισμικό χαρακτήρα της Ψυχικής υγείας, στη σημασία της κουλτούρας και της διαφορετικότητας. Ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ, τα υπουργεία Υγείας, θεραπευτές και πρωστικό που εργάζεται σε δομές ψυχικής υγείας, δύο εστίασαν στον πολιτισμό. «Ο πολιτισμός και η διαφορετικότητα επηρεάζουν πολλές όψεις της ψυχικής υγείας», «ο πολιτισμός καθορίζει αυτό που φαίνεται «φυσιολογικό» ή «μη φυσιολογικό» σε μια δεδομένη κοινωνία», «ο πολιτισμός επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο τα άτομα εκδηλώνουν και εκφράζουν τα συμπτώματα της ψυχικής νόσου, τους τρόπους αντιμετώπισης τους, τη στήριξη που δέχονται από την οικογένεια και την κοινότητά τους και τη βούλησή τους να αναζητήσουν θεραπεία».

Για να θυμηθούμε τον Τόμας Σαζ και τον Ρόναλντ Λενγκ, το σωστό θα ήταν να ξεκινήσουμε από άλλού να ανολύουμε το θέμα:

«Ο «φυσιολογικός» άνθρωπος; Υπάρχει στα αλήθεια τέτοιο πρόγραμμα; Η κοινωνία μας φοράει ένα ζουρλομανύα κομφορμισμού από την ώρα που θα γεννηθούμε. Μας «διαπαίδαγωγει». Δηλαδή μας αναγκάζει να συμμορφωθούμε στις δικές της επιθυμίες. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, οι όροι «υγεία» και

«τρέλα» γίνονται ύποπτοι. Ο «οχιζοφρενής» μπορεί απλώς να είναι κάποιος που δε μπόρεσε να δε θελει» να υποταχθεί.

Είναι γεγονός ότι η ψυχική νόσος δεν γνωρίζει σύνορα και κοινωνικές τάξεις. Ενας στους τέσσερις Ευρωπαίους θα έχει την εμπειρία της ψυχικής ασθένειας κάποια στιγμή της ζωής του. Οι ψυχικές διαταραχές και οι διαταραχές συμπεριφοράς είναι κοινές, επηρεάζουν πάνω από το 25% των ανθρώπων κάποια στιγμή της ζωής τους, προσβάλλουν τους πάντες, ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας, τόπου διαμονής, οικονομικού και κοινωνικού ή μορφωτικού επιπέδου, επηρεάζουν οικονομικά τις κοινωνίες και την ίδια τη ζωή ή την ποιότητα ζωής απόμαν και οικογενειών, καθώς αποτελούν ένα από τα κυριότερα αίτια θανάτων και αναπτηρών της εποχής μας. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας εκτιμά ότι έως το 2020 η καταθλιψη θα είναι η δεύτερη συχνότερη μορφή αναπτηρίας μετά τα καρδιακά νοσήματα.

Αυτό όμως που συνήθως τίθεται σε δεύτερη μοίρα ή αποκρύπτεται είναι οι κοινωνικές αιτίες των ψυχικών προβλημάτων (όπως φτώχεια, ανεργία, μοναξιά, άγχος για το αύριο, στρες στον εργασιακό χώρο κ.λπ.), που επηρεάζουν την ψυχική υγεία με πολύ δυσάρεστες συνέπειες και για τη φυσική υγεία του απόμου και για την οικογένειά του.

Την ίδια στιγμή, η ψυχική ασθένεια περιβάλλεται από ένα τείχος φόβου, σιωπής, ενοχής και ντροπής από τον ίδιο τον πάσχοντα ή και τους οικείους του, πρόγραμμα που επιδεινώνει την κατάσταση και προκαλεί διπλό πόνο, αφενός λόγω της πάθησης και αφετέρου λόγω του στιγματισμού και του κοινωνικού αποκλεισμού που την συνοδεύει.

Παράλληλα, οι πρώην ασθενείς δυσκολεύονται να επανενταχθούν στην κοινωνία, να εξασφαλίσουν σπίτι, να βρουν εργασία ικανή να τους συντηρήσει ή να διάγουν φυσιολογική κοινωνική ζωή. Η απελποία γι' αυτόν τον δευτερογενή κοινωνικό αποκλεισμό μπορεί να θωρήσει έναν θεραπευμένο πρώην ασθενή σε υποτροπή της ασθένειας του. Τα στερεότυπα και οι μύθοι γύρω από τις ψυχικές νόσους εμποδίζουν έτσι την ανακούφιση και τη βελτίωση μέσω της θεραπείας και διαιωνίζουν ή επιδεινώνουν το πρόγραμμα που υλοποιούνται στα πλαίσια του «Ψυχαργώ»;

8. Ποιο θα είναι το μέλλον των αρρώστων, που δεν έχουν την «τύχη» να ενταχθούν σε τέτοια προγράμματα καθώς και αυτών που θα νοσήσουν στο μέλλον και θα χρειαστούν ψυχιατρική φροντίδα; 8. Ποιο θα είναι το μέλλον των αρρώστων, που δεν έχουν την «τύχη» να ενταχθούν σε τέτοια προγράμματα καθώς και αυτών που θα νοσήσουν στο μέλλον και θα χρειαστούν ψυχιατρική φροντίδα;

9. Η απάντηση στα προβλήματα, στα ερωτήματα, στα παράπονα, στις ελλείψεις δεν είναι ούτε οι σωστότερος σχεδιασμός, ούτε η πρόσληψη περισσότερων επιφυγελματών ψυχικής υγείας, ούτε «Πράσινες Βίβλοι για τη βελτίωση της ψυχικής υγείας» από την Ευρωπαϊκή ένωση, αλλά ο αγώνας για τη ρήξη και την ανατροπή αυτού του συστήματος, που δημιουργεί, συντηρεί και αναδεικνύει τέτοιου είδους προβλήματα.

■ Καθαρά πράγματα

«Το ΚΚΕ πήρε 8,2% και έχουν γίνει όλοι τους άνω κάτω! Σκεφθείτε τι θα γινόταν αν του δίνατε (του ΚΚΕ) 10% ή 12% ή και βάλε...»

Ο, τι και να σκεφθούν το ΚΚΕ λογαριάζουν πρώτα! Αυτή είναι η υπ' αριθμόν 1 αποτελεσματικότητα της πάλης!...».

Αποστάσιμα από την κοθημερινή στήλη «Τηλε... πάθη», που κρατάει ο ίδιος ο διευθυντής του «Ριζοσπάστη» (φύλλο της 10.10.07). Καθαρά πράγματα: η αποτελεσματικότητα της εργατικής και λαϊκής παλής μετριέται πρωτίστως με τα ποσοστά που παίρνει ο Περισσός στις εκλογές. Αν είχε πάρει παραπάνω, μας λέει το μέλος του ΠΓ της ΚΕ του Περισσού, τα πράγματα θα ήταν τελείως διαφορετικά.

Υπέροχη προπαγάνδα, αλλά πολύ φτηνιάρικη (εκτός αν ο «Ριζοσπάστης» διαφέρει την πρώτη σειρά της εποχής), που οποίοι καταναλώνουν αμάστο οι τις σερβίρει η κομματική ιντελιγέντσια. Τι λένε τα γεγονότα; Οι κυβέρνηση, ακόμη και με ιοχνή αυτοδυναμία δύο εδρών, ουδόλως προβληματίστηκε ως προς την πολιτική που θα εφαρμόσει. Ανοίξει το ασφαλιστικό, έ

■ Ούτε τα προσχήματα δεν κρατά η Κτηματολόγιο ΑΕ

Δασικοί χάρτες της πλάκας

Δασικούς χάρτες της πλάκας, για να εξυπηρετηθεί η πολιτική μαζικού αποχαρακτηρισμού δασών και δασικών εκτάσεων κατασκευάζει η Κτηματολόγιο ΑΕ, με εντολή του Γ. Σουφλιά. Στο θέμα έχουμε αναφερθεί αναλυτικά και επανερχόμαστε με νέα στοιχεία.

Για την κατάρτιση των δασικών χαρτών απαιτείται, εκτός των άλλων, η ύπαρξη ορθοφωτογραφιών και ορθοφωτοχαρτών του 1945 ή του 1960 (αν οι αεροφωτογραφίες του 1945 δεν είναι καλές για κάποιες περιοχές, προκειμένου να βγουν απ' αυτές οι ορθοφωτογραφίες). Απαιτείται η ύπαρξη ορθοφωτοχαρτών, γιατί μόνο έτσι μπορεί να χαραχτεί η οριογραφία των δασών και των δασικών εκτάσεων. Και μάλιστα πρόσφατων ορθοφωτοχαρτών (που κι αυτοί δεν υπάρχουν και πρέπει να φτιάχτουν), πάνω στους οποίους θα χαραχτεί η οριογραφία των δασών και δασικών εκτάσεων. Στη συνέχεια, θα γίνει σύγκριση ανάμεσα στις δύο οριογραφίες και έτσι θα κριθεί ποια από τα καμένα δάση και δασικές εκτάσεις, μολονότι κηρύχτηκαν αναδασιωτέα, στη συνέχεια καταπατήθηκαν και οικοδομήθηκαν. Για την κατάρτιση των ορθοφωτοχαρτών απαιτείται σοβαρή δουλειά, κάτι που απεχθανονται ο Γ. Σουφλιάς και η Κτηματολόγιο ΑΕ.

Πρόσφατα αποκαλύψαμε ότι η Κτηματολόγιο ΑΕ, με εντολές Σουφλιά, αποφάσισε να φτιάξει δασικούς χάρτες. Το ότι η εταιρία τουτης την περίοδο δεν τολμά να το δηλώσει ανοιχτά και ισχυρίζεται ότι δήθεν κάνει οριθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων, δεν αλλάζει την ουσία των πραγμάτων. Επανερχόμαστε στη δράση της Κτηματολόγιο ΑΕ, γιατί στην ιστοσελίδα της ανέβασε πρό-

σφατα την προκήρυξη νέου διαγνωσμού «Για την παραγωγή ιστορικών ορθοφωτοχαρτών Α/Φ 1945». Με την προκήρυξη αυτή επιβεβαιώνεται απόλυτα η εκτίμησή μας ότι η Κτηματολόγιο ΑΕ θα καταρτίσει δασικούς χάρτες της πλάκας, βάσει των οποίων θα εξαρεθούν εκατομμύρια στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων από την προστασία για να παραδοθούν βορά σε παλιούς και νέους καταπατητές, στο όνομα της ανάπτυξης.

Στις Τεχνικές Προδιαγραφές αυτής της προκήρυξης της Κτηματολόγιο ΑΕ (άρθρο 1), περιγράφεται ο σκοπός της: «Οι παρούσες Τεχνικές Προδιαγραφές αφορούν στις εργασίες για τη δημιουργία του απαραίτητου ιστορικού χαρτογραφικού υλικού, όπως αυτό χρησιμοποιεί για την οριοθέτηση των δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων της χώρας, στο πλαίσιο του έργου της ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ για την οριοθέτηση δασών και δασικών εκτάσεων». Ομολογούν οι ιθύνοντες της εταιρίας, με καθυστέρηση τεσσάρων μηνών από την προκήρυξη των έξι διαγωνισμών για το έργο της οριοθέτησης των δασών και των δασικών εκτάσεων (Μάις 2007), ότι δεν διαθέτουν το απαραίτητο ιστορικό χαρτογραφικό υλικό (δηλαδή τους ορθοφωτοχαρτές του 1945). Και τι κάνουν; Προκήρυξαν διαγωνισμό στις 12 Σεπτέμβρη, προκειμένου να δημιουργήσει η ανάδοχος εταιρία τους ορθοφωτοχαρτές του 1945. Πόσος χρόνος θα απαιτεί για τη δημιουργία αυτών των ορθοφωτοχαρτών; Σύμφωνα με την προκήρυξη, οι εταιρίες που θα πάρουν μέρος σ' αυτό το διαγωνισμό έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν τους φακέλους μέχρι τις 5 Νοέμβρη. Στη

συνέχεια, θα περάσουν άλλοι δύο μήνες από την ημέρα που θα ανοιχτούν οι προσφορές και θα υπογραφεί το ιδιωτικό συμφωνητικό με τον ανάδοχο. Ετσι, θα κυλήσει όλο το 2007. Προσθέτει άλλους 12 μήνες και φτάνουμε στα τέλη του 2008, οπότε υποχρεούται ο ανάδοχος να παραδώσει τους ορθοφωτοχαρτές του 1945.

Η Κτηματολόγιο ΑΕ, λοιπόν, εάν όλα κυλήσουν μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες, θα είναι σε θέση να παραδώσει τους ορθοφωτοχαρτές στους ανάδοχους των 6 διαγωνισμών στις αρχές του 2009. Η πλάκα όμως είναι, ότι οι ανάδοχοι της οριοθέτησης των δασών και δασικών εκτάσεων είναι υποχρεωμένοι να παραδώσουν τη μελέτη μέχρι το τέλος του 2008!

Τι αποκαλύπτεται απ' όσα αναφέραμε μέχρι τώρα; Ότι οι ιθύνοντες της Κτηματολόγιο ΑΕ δεν δίνουν δεκάρα για την καταγραφή των δασών και δασικών εκτάσεων του 1945, γ' αυτό και πρώτα προκήρυξαν τους 6 διαγωνισμούς για το έργο της οριοθέτησης και μετά από τέσσερις μήνες «θυμήθηκαν» ότι χρειάζονται και ορθοφωτοχαρτές του 1945 και προκήρυξαν διαγωνισμό για την κατάρτισή τους. Το επιστημονικά λογικό θα ήταν πρώτα να δημιουργηθούν οι ορθοφωτοχαρτές του 1945 και οι πρόσφατοι και μετά να γίνει η οριοθέτηση. Αυτοί, όμως, θέλουν να κάνουν μια πρόχειρη και χοντρική καταγραφή της πρόσφατης κατάστασης των δασών και δασικών εκτάσεων. Μια καταγραφή που θα εξαρεί –τουλάχιστον τα καμένα δάση και δασικές εκτάσεις που έχουν κηρυχτεί αναδασιωτέα. Εάν όμως προϋπήρχαν οι ορθοφωτοχαρτές του 1945, οι ανάδοχοι θα ήταν υποχρεωμένοι να συγκρίνουν την πολιά με τη νέα

κατάσταση των δασών και δασικών εκτάσεων και έτσι δε θα μπορούσαν να εξαρέσουν τα καμένα, ακόμη και με τη χοντροκομμένη δουλειά που θα κάνουν.

Οι ιθύνοντες της Κτηματολόγιο ΑΕ δεν προχώρησαν στη «διαγραφή» του 1945 μόνο τους. Κινήθηκαν στο πλαίσιο που θα χάραξε ο Γ. Σουφλιάς, ο οποίος αγανακτεί με εκείνους που επιμένουν στις αεροφωτογραφίες του 1945 και του 1960 προκειμένου να γίνει με τους δασικούς χάρτες η πραγματική καταγραφή των δασών και δασικών εκτάσεων.

Η κατάσταση δεν είναι καλύτερη με τους ορθοφωτοχαρτές της πρόσφατης περιόδου. Και αυτοί δεν υπάρχουν και ο χρόνος που θυρίσει η Κτηματολόγιο ΑΕ για την οριοθέτηση των δασών και δασικών εκτάσεων δεν αρκεί ούτε για τη δημιουργία αυτών των ορθοφωτοχαρτών. Ενώ όμως δεν υπάρχουν και οι πρόσφατοι ορθοφωτοχαρτές, κατά περίεργο τρόπο η Κτηματολόγιο ΑΕ δεν προκήρυξε διαγωνισμό για τη δημιουργία τους, όπως έκανε (για τα μάτια) με τους ορθοφωτοχαρτές του 1945.

Κατά την άποψή μας, πρέπει εδώ και τώρα να ακυρωθούν οι έξι διαγωνισμοί για την οριοθέτηση των δασών και δασικών εκτάσεων. Δεν θα κουραστούμε να θυμίζουμε στους σκεπτόμενους και ταξικά δρώντες δασολόγους τη στοιχειώδη υποχρέωσή τους να δημιουργήσουν κίνημα αντίστασης για να ακυρωθούν εδώ και τώρα αυτοί διαγωνισμοί, για να σταματήσει το ΣΤΕ τα παιχνιδάκια του με τις απανωτές αναβολές της συζήτησης για την αντισυνταγματικότητα του δασοκτόνου νόμου 3208/2003 και να τον κηρύξει αντιστημένο.

■ 8η αναβολή της συζήτησης στο ΣΤΕ

Προσφυγή κατά του δασοκτόνου νόμου

Στις 5 Οκτώβρη του 2007 αναβλήθηκε για 8η φορά (!) η συζήτηση στο ΣΤΕ της προσφυγής της Πανελλήνιας Ένωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΕΔΔΥ) κατά της δασοκτόνου εγκυκλίου (1099/26/10/2004) του πρώην υπουργού Γεωργίας Ε. Μπασιάκου. Από τις αναβολές οι έξι έγιναν στην ολομέλεια και οι δύο στο Ε' Τμήμα του ΣΤΕ. Οι πέντε έγιναν γιατί ο ιστογράφης Τ. Πικραμμένος (το καλοκαίρι του 2007 έγινε αντιπρόεδρος του ΣΤΕ) είτε δεν ήταν έτοιμος είτε ήταν άρρωστος. Η τελευταία αναβολή έγινε γιατί η νέα εισηγήτρια κ. Νίκα δεν ήταν έτοιμη για τη συζήτηση της προσφυγής της ΠΕΔΔΥ, ορίστηκε δε νέα δικάσιμος την 1η Φλεβάρη του 2008.

Με την προσφυγή της η ΠΕΔΔΥ στρέφεται και κατά του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, που βρίθει αντισυνταγματικές διατάξεων, και ιδιαίτερα κατά του άρθρου 1. Ο Ε. Μπασιάκος το φινιρόπωρο του 2004 έχει δεχτεί απ' όλες τις Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος εισήγηση να καταθέσει τροπολογία με την οποία να αναστέλλει άμεσα την εφαρμογή του άρθρου 1 του νόμου 3208/2003. Ομως, αγνόησε προκλητικά την εισήγηση των Διευθύνσεων και υπέγραψε την εγκύλιο 1099 που συνέταξαν οι σύμβουλοί του. Η ΝΔ, ως αξιωματική αντιπολίτευση, έγινε καταψήφισε το νόμο 3208/2003 και είχε αφήσει να εννοηθεί ότι όταν αναλάβει την διαικυβέρνηση της χώρας θα ακυρώσει το άρθρο 1.

Και ενώ η συζήτηση στο ΣΤΕ πάει από αναβολή σε αναβολή, οι περιφερειαρχές όλης της χώρας (μετά από εισηγήσεις της Διεύθυνσης Δασών, που βασίζονται και στη δασοκτόνου εγκύλιο του Ε. Μπασιάκου) βγάζουν αποφάσεις με τις οποίες αναστέλλουν προγενέστερες αποφάσεις με τις οποίες καμένα δάση και δασικές εκτάσεις κηρύσσονται αναδασιωτέα. Με τις αποφάσεις τους αυτές οι περιφερειαρχές δημιουργούν τετελεσμένα και εμμέσως πλην σαφώς ασκούν πιέσεις στο ΣΤΕ να μη βγάλει ούτε την εγκύλιο Μπασιάκου αντισυνταγματική. Δεν μιλάμε για το νόμο 3208/2003, γιατί ο Τ. Πικραμμένος, με την τελευταία του εισήγηση, στις 27.2.2007 (την έγινε συντάξει ενόψει της συζήτησης της προσφυγής της ΠΕΔΔΥ στις 2.3.2007), έγινε βγάλει όλο το νόμο συνταγματικό ερχόμενος έτοι σε αντίθεση με προγενέστερη δική του εισήγηση, σύμφωνα με την οποία τρεις διατάξεις του νόμου κρίνονται ως αντισυνταγματικές. Μπασιάκει, λοιπόν, το ερώτημα.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Το τρίπωλο επικυρώθηκε και περιμένουμε την ενδέκατη του Νοέμβρη (στις 17 θα έχουμε τον πρόεδρο των έξι ημερών και στις 20 του προέδρου τα εννιάμερα). Τρεις πώλοι μαλώνων σε ξένο αχυρώνα. Ο άλλος πώλος δέλησε να μην είναι μέρος του προβλήματος και αδιαφορεί αν δα μείνει από απουσίες. Θα μιλήσει αν και όταν κρίνει εκείνος, ε, κι εμείς δα τον ακούσουμε αν και όταν κρίνουμε. "Ετσι είναι αν έτσι νομίζετε" που έλεγε κι ο Πιραντέλλο. Πάντα την ουρά της απ' έξω η σουπιά και γι' αυτό η ιστορία την αφήνει -όμοια- απ' έξω, με πόρτες κλεισμένες στη μύρη. Πάντως, και να ήδελα να ψηφίσω για πρόεδρο (ως χοντρή τον Μπένι, ως αδέξια τον Giorgakis που πήρε και φο μπιζό για διαμαντένιο δαχτυλίδι), δεν έχω δύο ευρώ για την ψήφο, πάει πολύ. Θα μου την αφήσετε με ένα ευρώ; Ασε, δα πάρω ένα σουβλάκι καλύτερα, προτιμότερο από τις σουβλακείς.

Είπα σουβλάκι και κάνοντας έναν εξόχως λογικό συνειρμό, δυμήδηκα τον ΕΦΕΤ που συνέχιε να εντοπίζει και να κατάσχει το ένα τοις χιλίοις από τα σκουπίδια που τρώμε. Θα πρέπει κάποια στιγμή να ζητήσουμε και εξέταση των κοπράνων για να δούμε επιτέλους τι σκατά φάγαμε και τι επίδραση έχουν τα προϊόντα που τελικά καταλήγουν στο πιάτο του καταναλωτή, όστις δεν έχει πολύ χρόνο να επιλέξει τι θα φάει μεταξύ δύο σίριαλ ή στο διάλειμμα ενός "πολύ ενδιαφέροντος και διαφωτιστικού talk show". Στο οποίο όλως τυχαίως "έπεσε" κάνοντας ζάπινγκ γιατί ως γνωστόν δεν βλέπει τηλεόραση επειδή έχει όλο λαμπάκιες...

Το ασφαληστρικό όλο κι ανοίγει, σπάσανε τα νερά και ήδη έπιασε διαστολή δέκα. Οπου να 'ναι βγαίνει το μωρό της Ρόζμαρι [Ρόζμαρι σε μια διάλεκτο των Ζουρλού είναι ο επιπτήδειος αναλυτής, ενώ στα αιγακαπουρικά της Μαλάκας είναι το σκουφί του αλόγου]. Εμπρός της γης οι κουρασμένοι, αλλά προσοχή στο συνωστισμό στους δρόμους παρακαλώ, οι τυχόν διαμαρτυρίες να είναι ήπιες και πολιτισμένες. Ευγενικά και με ήδος, όχι αίματα κυρ Μαυρίκο μου γιατί δα λιποδυμήσουν τα κορίτσια [για να μην πούμε για τον σεβασμό που ούσο πάει και χάνεται, τς, τς, τς].

Η αγάπη της δύναμης ήταν πάντα ισχυρότερη από τη δύναμη της αγάπης κι η επανάσταση των ονείρων πάντα πιο ανέφικτη από τα όνειρα της επανάστασης. Ωστόσο, στον κόσμο των ταξικών και μη αντιδέσεων, διακρίνει κανείς μια αναλογία ανάμεσα στους ηλίθιους που γίνονται εξουσιαστές και στους εξουσιαστές που γίνονται ηλίθιοι. Υπάρχει μια ισορροπία, μια ανεξήγητη σοφία που ρυθμίζει τα πάντα κι έτοι η τάξη της πάλης, το μόνο που κάνει είναι να βάζει ροοστάτη στην πάλη των τάξεων. Τα δε στρώματα του λαού έγιναν αρχικά λαός του στρώματος και στη συνέχεια Λ.Α.Ο.Σ. του καταστρώματος, κατά τη στροφή του εκλογικού σώματος προς τα αριστερά (όπως το εποφθαλμιούμε από πίσω και κάτωθεν).

Εμείς που διαβάζουμε σκανδαλοδηρικές εφημερίδες -έχει και τα καλά της η ράδιμη πληγή επαγγελματική ενασχόληση με τα κυνά- κοιτάζουμε με φρίκη προς το μέλλον. Λέτε να ευδοθεί το ειδύλλιο της κόρης Παπανδρέου με τον υιό Λιάπη και να έχουμε συνένωση των τζακιών Καραμανλή - Παπανδρέου; Αbsolute horror, που λένε κι οι Metallica, οι, πο που ούρλιαζε κι ο συγχωρεμένος ο Ozzy (τον αποκαλύ παγκόσμιο γιατί για μένα έχει πεδάνει). Α ναι, χαιρετίσματα στο "Εδνος" που τόλμησε ν' αναφέρει το βιβλίο που μετέφρασε ο Μήτσος, "επειδή οι ώρες της φυλακής είναι απέλειωτες". Πόσο ζηλεύω την ευδυκρισία και την παντογνωσία...

Οσο για την οικογενειακή ευδύνη στο Σύριζα, ας του επιστραφεί σεμνά η σιωπή που επί τον ίδιον δέματος διατύπωνε μια μούντια καλοκαίρια πριν (το ρομαντικό και σιωπηλό 2002). Δεν γνωρίζω, δεν απαντώ, τραγουδούν εν χορώ οι νύμφες του δάσους, δρυάδες, αμαδρυάδες, ξωδιές και λοιπές μονίμως εκτεδειμένες και πουλημένες από τα μαγαζάκια του λιανεμπορίου.

Κλείνουμε την περιπλάνησή μας μεταξύ των ανενεργών κοινωνικών σπερματοζωαρίων, σ' αυτή τη γλοιώδη αδικοχυμένη λαμακία, με τη συμβασιλεύουσα Θεσσαλλονίκη όπου φτιάχνουν μετρό με το μέτρο, σε λέω. Ναι, για. Η Εγνατία έγινε σαν ελβετικό τυρί που το ροκανίζει ο μετροπόντικας, ενώ τα έργα ωδούν τον κόσμο να βαδίζει στο αριστερό πεζοδρόμιο (όπως έρχεσαι) ή στο δεξιό (όπως πηγαίνεις). Είπαμε, τα πάντα είναι ζήτημα πορείας και δέσης.

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Νέα επεισόδια αρχίζουν

Hαπάντηση Σουφλιά στις αποκαλύψεις ότι η δημιουργία μητροπολιτικού πάρκου στο Ελληνικό θα μπορούσε να χρηματοδοτηθεί σε ποσού στο 85% από την ΕΕ και επομένως δεν υπήρχε ανάγκη τοπιντοποίησης έστω και ενός τετραγωνικού της έκτασης του πρώην αεροδρόμιου, αποτελεί μνημείο «αναπτυξιακής» λογικής για την οποία το πράσινο είναι απλώς υλικό για αποκόμιση κέρδους.

Αν βάζαμε το Ελληνικό στα συγχρηματοδοτούμενα έργα - λέει ο Σουφλιάς - θα χάνονταν λεφτά για άλλα έργα, όπως ΧΥΤΑ, βιολογικού καθαρισμού κ.λπ. Υποκριτική τοποθέτηση, η οποία αποκαλύπτεται με ένα απλό ερώτημα: μήπως μπορεί ο κ. Σουφλιάς να μις αναφέρει ένα έστω έργο περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος για το οποίο να ζητήθηκε χρηματοδότηση από την ΕΕ; Από την ορχή της χρονιάς τρέχει το Δ' ΚΠΣ και για τέτοια έργα δεν έχει αντληθεί ούτε μία δραχμή. Οσο για το Γ' ΚΠΣ, που ολοκληρώνεται σε λιγότερο από ενάμισι χρόνο, μόνο το 60% των κονδύλιών για περιβαλλοντικά έργα έχει απορροφηθεί. Η ΕΕ -λέει πάλι ο Σουφλιάς- δεν θα χρηματοδοτούσε τη συ-

■ Ελληνικό

Τοιμέντο να γίνει

Ελληνικό, θα είχαν ήδη χρηματοδοτήσει το μεγαλύτερο μέρος της κατασκευής του. Ομως, αυτό που τους ενδιαφέρει είναι να πουλήσουν τα «φιλέτω» σε ιδιώτες. Τα ίδια ισχύουν και για το ΠΑΣΟΚ, που επί το λαλιώτη έκινησε τη σχετική διοδικασία, γράφοντας στα παλιά του τα παπούτσια αυτά που πρόβλεπε το Ρυθμιστικό Σχέδιο για την Αθήνα. Μήπως θυμάται ο κ. Σουφλιάς τι έλεγε ο Κ. Καραμανλής τις παραμονές των εκλογών του 2004; «Ούτε ένα τετραγωνικό δεν θα γίνει τομέντο», φώναζε από τα προεκλογικά μπαλόνια και δίπλα του καμάρων ο Σουφλιάς, ο συγγραφέας του προγράμματος της ΝΔ. Αλήθεια, δεν έχει ανακαλύψει τότε ότι πρέπει να πουλήσει τα «φιλέτα» (1.000 στρέμματα παρακαλώ) στους καραδοκούντες εργολάβους για να κατασκευαστεί και να συντηρηθεί το πάρκο;

Η ΕΕ -λέει πάλι ο Σουφλιάς- δεν θα χρηματοδοτούσε τη συνέχηση του έργου, που για τα πρώτα 15 χρόνια θα ανέλθει στο 40-50% του κόστους κατασκευής. Πόσο είναι πια αυτό το κόστος κατασκευής; Σαφή απάντηση δεν έχουν δώσει. Κάνουν λόγο για ένα κονδύλι 500-600 εκατ. ευρώ την πρώτη 15ετία, από τα οποία περίπου τα μισά αφορούν τη συντήρηση. Μιλάμε για εξωφρενικά ποσά, που προδιαγράφουν ένα δεύτερο μεγαλύτερο φαγοπότι των εργολάβων, πέρα από την τοιμέντηση των φιλέτων.

Ο Σουφλιάς κάνει προπαγανδιστικά πατηχίδια συγκρίνοντας το υπόλοιπο που θα μείνει στο Ελληνικό (το οποίο το φουσκώνει, βέβαια) με το Χάντιντ Πάρκ του Λονδίνου και το Σέντραλ Πάρκ της Νέας Υόρκης. Ας αφήσει τις κουτοπονηριές και ας συγκρίνει την αναλογία αστικού πρασίνου ανά κάτοικο της Αθήνας και οποιασδήποτε θελεθεί από τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Στην τελευταία θέση είναι η Αθήνα, απελπιστικά πί-

σω. Αν σ' αυτό προσθέσουμε και το γεγονός ότι το περιαστικό πράσινο αντί να αιξάνεται μειώνεται (ο γνωστός κύλος: πυρκαγιά-καταπάτηση-οικοδόμηση), τότε θα καταλάβουμε ότι το πρόβλημα είναι δραματικό. Πράσινο, δέντρα θελεί η Αθήνα και όχι μεγαλεπίβολα σχέδια πάρκων, από τα οποία θα κονμήσουν τα γνωστά λαμπάγια της πιάστας.

Οταν έχεις ως αφετηρία τη δραματική έλλειψη πρασίνου σε μια περιοχή όπου τα κατοικεί σχεδόν η μισή Ελλάδα, ξεκινάς απ' αυτό: να μη χαθεί ούτε ένα τετραγωνικό μέτρο. Να βρεθούν και άλλοι χώροι για να γίνουν νησίδες αστικού πρασίνου. Αν ξεκινάς απ' αυτή την ανάγκη, τότε βρίσκεις τον τρόπο να φτιάξεις πρασίνο. Και πάντως, δεν τοιμέντησεις 1.000 στρέμματα που προορίζονταν για πράσινο επικαλούμενος κόστη και δαπάνες (και μάλιστα, εν πολλοίς κατασκευασμένα). Πόσο θα κόστιζε, άραγε, να φυτέψουν το Ελληνικό και να φτιάξουν τα υπόλοιπα πέραστα πάρκα στην περιοχή; Γ. Σουφλιάς.

■ Τώρα να δείτε ίντριγκα

Σε ρόλο... Βενιζέλου ο Ζακύνθου. Αν και... συντετριμένος, όπως δήλωνε, έθεσε τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων: ο άνθρωπος πεθώνει, ας εκλέξουμε από τώρα το διάδοχό του, δήλωσε σε απλά ελληνικά. Δεν ξέρουμε αν φιλοδοξεί ο ίδιος να γίνει «πρώτος» (μιλώντας με όρους υπαρκτών συσχετισμών έχει ελάχιστες πιθανότητες), όμως είναι ο πρώτος που έδωσε το σύνθημα. Τώρα, το βυζαντινό παρασκήνιο θα πάρει φωτιά. Οι ρασοφόροι είναι και χειρότεροι απ' τους αστούς πολιτικούς σ' αυτά τα ζητήματα και το 'χουν αποδείξει. Και βέβαια, ρόλο στο χοντρό παρασκην

ΚΟΝΤΡΑ

Κανένας εφησυχασμός

Πολύς θόρυβος γίνεται τελευταία, ιδίως από τον αστικό Τύπο, ότι ο νέος υπουργός Παιδείας έχει δρομολογήσει διαδικασίες ροκανίσματος, ξεδοντιάσματος του νέου νόμου πλαισίου. Η «αισιοδοξία» αυτή βασίζεται στο «ήπιο» στιλ που επέλεξε ο υπουργός Παιδείας, καθώς και σε κάποιες αποστροφές των τοποθετήσεών του, περί «διόρθωσης ενδεχομένων λαθών».

Τα δημοσιεύματα αυτά, σε ελάχιστες περιπτώσεις αφελή, στην πλειοψηφία τους όμως κατευθύνομενα, στόχο έχουν να αποκοιμίσουν τους φοιτητές, τους πανεπιστημιακούς, τους εκπαιδευτικούς, την εργαζόμενη κοινωνία, ώστε να χαλαρώσουν οι αντιστάσεις και η επιαγρύπνηση, ενώ η κυβέρνηση στο παρασκήνιο ανενόχλητη θα διαμορφώνει τους όρους για την

υλοποίηση των αντιδραστικών ρυθμίσεων του νόμου και των άλλων «μεταρρυθμιστικών» σχεδίων για την εκπαίδευση.

Καταρχήν, ο ίδιος ο Ε. Στυλιανίδης σε καμιά δημόσια τοποθέτηση του δεν άφησε περιθώρια μη εφαρμογής του νόμου πλαισίου, παραίτησης της κυβέρνησης από την πρώθηση της αναθεώρησης του άρθρου 16 ή μη προώθησης των γνωστών νομοσχεδίων για την έρευνα και τα μεταπτυχιακά. Πάντα τάχθηκε ορθά, κοφτά υπέρ της συνέχισης των «μεταρρυθμίσεων» και του έργου που άφησε πίσω της η απερχόμενη πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ. Δεύτερον, κάπι τέτοιο –παραίτηση δηλαδή οικειοθελώς από της δρομολογημένης αντιδραστικές αλλαγές στα Πανεπιστήμια– θα ήταν τελείως αβάσιμο να θεωρήσουμε ότι θα γί-

νει, διότι η κυβέρνηση, όπως και η απερχόμενη, αλλά και οι προηγούμενες του ΠΑΣΟΚ, έχουν αναλάβει δεσμεύσεις έναντι του ευρωπαϊκού και ντόπιου κεφαλαίου, μέσω των γνωστών διακρηγέων της Λισαβόνας, της Μπολόνια, κλπ. και οι απαιτήσεις της ολοκλήρωσης του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης το 2010, εξακολουθούν να υφίστανται. Ο Κ. Καραμανλής, πολλές φορές το κατέστησε αυτό σαφές, σε κάθε ανάλογη συζήτηση για την Παιδεία.

Η μόνη δύναμη που θα μπορούσε να βάλει φρένο σε αυτές τις ορέξεις άλωσης του Δημόσιου Πανεπιστήμιου (χωρίς αυτό να σημαίνει και παραίτηση των αφεντικών από κάθε τέτοια προσπάθεια στο μέλλον, όταν οι συνθήκες αποδειχτούν ευνοϊκές γι' αυτούς), είναι το ζωντανό, μαχητικό, μαζικό, φοιτητικό κίνημα, το κίνημα που δε θα διστάζει να προκαλεί ρήξεις με κάθε συμβιβαστική, ήττοπαθή τακτική, μέχρι να φτάσει το στόχο. Και τέτοιο κίνημα σήμερα, στο προσκήνιο δεν υπάρχει. Οταν του δόθηκε η ευκαιρία να υποχρεώσει την κυβέρνηση σε πλήρη υποχώρηση, σε απόσυρση του συνόλου του νό-

μου, δε μπόρεσε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και άνοιξε τα αυτιά του στις σειρήνες που το καλούσαν να γυρίσει πίσω. Ετοι η κυβέρνηση διατήρησε αλώβητο το νόμο και έχει τώρα τα περιθώρια να ελίσσεται και να ακολουθεί την κατά περίπτωση εφαρμογή. Παρόλα αυτά, όμως, ο απόχχος αυτού του μαχητικού κινήματος των περσινών φοιτητικών καταλήψεων, εξακολουθεί να παραμένει ισχυρός και να υποχρεώνει την κυβέρνηση σε ταχτικούματος.

Είναι και αυτό απόδειξη της δύναμης του κινήματος. Ο προβληματισμός για τα λάθη δε μπορεί παρά να είναι μόνο πρωθητικός για τους αγώνες που επιτάσσει η στιγμή. Η κυβέρνηση έχει επιλέξει, προς το παρόν, την όχι κατά μέτωπο επίθεση, τη σαλαμοποίηση και το βάδην με προσεχτικά βήματα. Το κίνημα πρέπει να επιλέξει την επίθεση σε όλα τα μέτωπα για την πλήρη απόσυρση του νόμου και τη ματαίωση κάθε περαιτέρω σχεδιασμού (έρευνα, μεταπτυχιακά) και να μην πατήσει την πεπονόφλουδα των «καλών προθέσεων» του νέου υπουργού Παιδείας.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Μπίζνες και εκτός συνόρων

Τα Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών, που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού, αποθραυσύνθηκαν. Με τον αέρα που τους δίνει το καθεστώς ασυδοσίας -εκμεταλλεύμενα χρόνια χώρα, με την ανοχή και τις ευλογίες της πολιτείας, τις ελπίδες χιλιάδων νέων- και η δρομολόγηση από την ΕΕ και της επίσημης αναγνώρισής τους, μέσω της γνωστής οδηγίας, επέκτειναν τις δραστηριότητές τους και εκτός συνόρων.

Ενα από αυτά, το New York College, ίδρυσε, λέει «ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα» στις χώρες του πολινορθωμένου καπιταλισμού της βαλκανικής χερσανήσου (University of New York in Prague 1998, University of New York in Tirana 2001, University of New York in Belgrade 2006 in Process), που αναγνωρίζονται από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις.

Προφανώς, δεν θα είναι το μόνο, που ορέχτηκε και ανακάλυψε νέες χρυσοφόρες αγορές. Εμείς, απλώς, αυτό εντοπίσαμε, προς το παρόν, από σχετικό δημοσίευμα στον αστικό τύπο, όπου διαφήμιζε την πραμάτεια του.

Η φιλολογία περί ιδιωτικών πανεπιστημών, αναθεώρησης του άρθρου 16, υποχρεωτικής αναγνώρισης των κολεγίων μέσω της νέας οδηγίας 36/05 της ΕΕ, είναι το ζωογόνο νερό μέσα στο οποίο κολυμπούν όλοι αυτοί οι έμποροι της γνώσης.

MARTA HARNECKER

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΟ

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΤΟ ΚΑΤΙΝΑΙ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

πρόγραμμα-απόδειξη

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΛΥΣΣΕΑΣ

...και ακολουθούν:

Θέατρο, μουσική και άλλα.

Αναλυτικότερο πρόγραμμα την επόμενη εβδομάδα.

Να σας πω την αλήθεια, ρε συντρουφελία, δεν πολυπαρακολούθω τον αχταράμα που γίνεται με τους Πασόκους. Ε, βλέπουν ότι η κουτάλια της εξουσίας έχει πουλέψει για τα καλά προς δεξιά μεριά και είναι επόμενο να φογώνονται αναμεταξύ τους για το ποιος φταίει που έχασαν το μέλι και το παντεσπάνι. Οχι ότι έχουν πρόβλημα, αφού τόσα χρόνια έχουν καβατζώσει πάρα πολλά. Ή πλάκα είναι ότι δεν τα λέω εγώ, αλλά ότι έφτασε η ώρα που το ομολογούν πρωτοκλασάτα πασοκτζδικα στελέχη. Εβλεπταί πάντα στο τηλεοπτικό τσαντήρι του Λαζόπουλου, όπου η Βάσω Παπανδρέου μιλώντας στο Εθνικό Συμβούλειο του Πασόκ αναφέρθηκε σε κάποιους που «έφτιαξαν περιουσίες στα χρόνια διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ», με τις λαμογιές τους εννοείται, φωνάζοντας ότι η ίδια αυτούς «δεν τους θεωρεί συντρόφους». Τα ίδια περίπου είχαν ακούσει να λέει και ο ομόσταυλος της βουλευτής Μ. Παπαϊωάνου στο ραδιόφωνο real fm μιλώντας στον N. Χατζηνικολάου. Μου είχε κάνει εντύπωση τότε, γιατί το γατόνιο ο δημοσιογράφος το είχε περάσει στο ντουκό και δεν το ρώτησε τα αυτονότα. Για πέμπτη μεγάλη, ποιοι είναι αυτοί που τα κονύμησαν χοντρά, και γιατί τόσα χρόνια δεν τους είχατε πάρει πρέφει; Μούγκα ο τηλεοπτικός αστέρας.

Εντάξει, δεν μας λένε κάτιο καινούργιο. Το έχουν πάρει χαμπάρι οι πάντες, ακόμα και στο εξωτερικό. Ολοι ξέρουμε ότι εδώ κάθε κυβερνητικό συρφετός κάνει πλιάστικο στα λεφτά του εργοζόμενου λαού. Το φρέσκο είναι ότι τώρα το ομολογούν δημοσίως πρώην κυβερνητικά στελέχη. Και να υποθέσουμε ότι η Παπανδρέου και ο Παπαϊωάνου για τους δικούς τους λόγους (έχουν άραγε τη δικιά τους φωλιά καθαρή;) δεν θέλουν να πουν ονόματα. Ολοι αυτοί οι δημοσιοκάρφοι που επικαλούνται ότι κάνουν δημοσιογραφία «αποκαλυπτική», «διεισδυτική» και άλλα τέτοια βαρύγδουπτα, γιατί δεν κάνουν μια έρευνα να τους βρουν; Τόσο δύσκολο είναι; Εδώ έψαχναν τα κιτάπια τους και βρήκαν μια πρόταση που είχε πει πριν κάτιο χρόνια, σε μια εκπομπή του Πρετεντέρ ο Ν. Βούτσης ("μεταξύ του καναπέ και των μολότοφ, εγώ προτιμώ τις μολότοφ") είχε πει τότε ο Ν.Β). Αυτό ήταν. Χίμαζαν όλα τα δημοσιογραφικά παπογαλάκια να τον κατασπάραξουν, με αφορμή την περιπέτεια του γιου του. Αυτόν και τον πολιτικό χώρο που ανήκει. Εμετό έκανες αν διάβαζες τα πρωτοσέλιδα κάποιων εφημερίδων («Espresso», «Απογευματινή», «Άδεσμευτος», «Πρώτο Θέμα»). Αρδία σε πλημμύριζε αν παρακολουθούσε την Πέμπτη το βράδυ την εκπομπή του εθνικού μας τηλεδικαστή Τριανταφυλλόπουλου, όπου για δύο ώρες καταγγελλόταν ότι κάποιοι δήθεν «δίνουν ασυλία σε γιο πολιτικού που συνελήφθη για ληστεία».

Και καλά, δεν έχω απαίτηση να αναφωτηθών όλοι αυτοί οι δημοσιοκάρφοι γιατί όταν ληστεύεις μια τράπεζα είναι νόμιμο. Ούτε να καταλάβουν τη φράση του Μπρεχτ. Αυτοί κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν ποια είναι η λειτουργία των τραπεζών, που μαγκώνουν τους φτωχούς σε μια σχέση τοκογλύφου-θύματος. Ακόμη και οι μέθοδοι είναι ίδιες. Ο τοκογλύφος σου στέλνει τους μπράβους, οι τράπεζες επίσης, μόνο που τους ονομάζουν εισπρακτικές εταιρίες.

Τέστα. Δεν θέλω να βάζω δύσκολα στους δημοσιογράφους μας. Αναφωτείμαι ρητορικά, όμως, γιατί κανείς απ' αυτούς δεν ανέφερε ποια πραμακίρι για τον φορτηγατζή που ανέλαβε χρέη μπτάτου; Αυτός παρακολούθησε τον νεαρό όταν βγήκε απ' την τράπεζα και ενώ δεν είχε κανένα λόγο να επέμβει, αφού ούτε δικαίου του λεφτά ήταν ούτε τον αφορούσε καθόλου το γεγονός, θεώρησε ότι έπερπετε να πέσει με το φορτηγό του πάνω στο ποδήλατο του παιδιού, να τον ακινητοποιήσει και να τον παραδώσει στους μπάτους. Τι ρόλο βαράν αυτοί οι «πρόδυμοι πολίτες»; Και γιατί μια αυτοδίκια από τη μεριά των συντρόφων του νεαρού προς τον φορτηγατζή θα κρινόταν ως απτρόκλητη βία;

Τα πράσινα μπερδέματα και ο τρίτος πόλος

✓ Τα σημαντικότερα των θεμάτων μας πλούσιος σε δράση αθλητικής βδομάδας είναι, κατά την άποψή μας, η ομολογία της Μάριον Τζόουνς ότι έκανε χρήση αναβολικών και το νέο επεισόδιο στον «εμφύλιο» πόλεμο ανάμεσα στον Ερασιτέχνη και την ΠΑΕ Παναθηναϊκός.

Η ομολογία της Τζόουνς είναι αναμφίβολα ένα από τα πιο σοβαρά θέματα που μας έχουν απασχολήσει το τελευταίο διάστημα και με βάση τη λογική θα περιμέναμε οι έγκριτοι συναδέλφοι μου να ασχοληθούν διεξοδικά με αυτό. Επειδή όμως ο χώρος του επαγγελματικού αθλητισμού λειτουργεί με βάση το κέρδος και τα φράγκα και όχι τη λογική και την αλήθεια, εφαρμόστηκε η «συνωμοσία της σιωπής», το θέμα υποβαθμίστηκε και πέρασε στα ψηλά. Ο δημοσιογραφικός εσμός γνωρίζει πολύ καλά ότι η όποια συζήτηση για το πώς και το γιατί οδηγήθηκε η Τζόουνς στην απόφαση να ομολογήσει την ενοχή της, θα άνοιγε και μια ευρύτερη συζήτηση για τον τρόπο που δημιουργούνται οι «υπεραθλητές», με κίνδυνο το πλήγμα στον όμορφο και αγγελικά πλασμένο κόσμο του επαγγελματικού κλασικού αθλητισμού να ξεφύγει από τα όρια. Αρχικά περιορίστηκαν, λοιπόν, στην ανακοίνωση της ειδησης (δεν μπορούσαν να την αποσιωπήσουν εντελώς), τις επόμενες δυο-τρεις μέρες ασχολήθηκαν με διαδικαστικά θέματα, (αν θα παραδώσει τα μετάλλια που κέρδισε, αν κινδυνεύει με φυλάκιση, πόσο μεγάλο θα είναι το πρόστιμο που θα πληρώσει, ποιες αθλήτριες θα πάρουν τα μετάλλια της) και άλλες δευτερεύουσες πτυχές της υπόθεσης. Με την ουσία της υπόθεσης όχι μόνο δεν είχαν διάθεση να ασχοληθούν, αλλά προσπάθησαν με κάθε τρόπο να την αποκρύψουν.

Σύμφωνα με τα όσα υποστήριξε, η Τζόουνς ζειάντες να κάνει χρήση αναβολικών αρχικά χωρίς να το γνωρίζει, όμως στη συνέχεια, αν και κατάλαβε ότι τα σκευάσματα που της έδιναν ήταν ύποπτα, δεν αντέδρασε και αποδέχτηκε τις «συμβουλές» του προπονητή της που την έφεραν στην κορυφή της παγκόσμιας ελίτ του στίβου και ταυτόχρονα πρόσθεσαν αρκετά μηδενικά στον τρισπεζικό της λογαριασμό. Σύμφωνα με τα όσα είπε στην ομολογία της, η ουσία που χρησιμοποιούσαν για να πετεύχουν τους στόχους δεν ήταν στη λίστα των απογορευμένων ουσιών την περίοδο εκείνη και συνεπώς δεν μπορούσαν να την ανιχνεύσουν στα ντόπινγκ κοντρόλ. Αν σε αυτό προσθέσουμε τη συγνώμη που ζήτησε (εδώ ταιριάζει γάντι η λαϊκή ρήση «από τότε που βγήκε το συγνώμη, χάθηκε το φιλότιμο») ο εκπρόσωπος της αμερικανικής Ολυμπιακής Επιτροπής, η οποία μέχρι την ομολογία της

οθλήτριας δήλωνε ότι η Τζόουνς είναι αθώα

και πρωτοστατούσε στην προσπάθεια υπεράσπισης της, καταλαβαίνουμε το μέγεθος της υποκρισίας. Ολοι ήξεραν την αλήθεια, όμως έλεγαν συνειδητά ψέματα για να διακυβεύσουν όχι το κύρος των αγώνων και του αθλήματος, αλλά τα τεράστια κέρδη που τους αποφέρει ο επαγγελματικός αθλητισμός. Και όταν αποκαλύφθηκε η αλήθεια, φρόντισαν όλες οι πιτυχές του συστήματος να διαχειριστούν την κρίση με νηφαλιότητα και ψυχραιμία, να ρίξουν στην πυρά την Τζόουνς και να κλείσουν το θέμα.

Επί της ουσίας, το νέο επεισόδιο συμπίπτει με τις εξελίξεις για την ανέγερση του γηρτέδου στο Βοτανικό. Από την πλευρά του δήμου Αθηναίων και της ΠΑΕ Παναθηναϊκός ο σχεδιασμός είναι η ανέγερση του γηρτέδου να γίνει από την ΠΑΕ με απ' ευθείας ανάθεση του έργου. Η ΠΑΕ προσπαθεί να βρει χρηματοδότες για την κατασκευή του έργου και οι ενδιαφερόμενοι καπιταλιστές, που θα το χρηματοδοτήσουν, θα πρέπει να πάρουν τις απαραίτητες εγγυήσεις, ότι θα βγάλουν κέρδος από την επένδυσή τους. Σε απλά ελληνικά, θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι θα αναλάβουν με τους δικούς τους όρους να κατασκευάσουν το γήπεδο, ώστε να μπορέσουν να κάνουν απόσβεση των χρημάτων τους. Σε όλο αυτό το αλισβερίσι, ο Τζίγγερ, με την ανοχή των ανθρώπων του δήμου Αθηναίων προσπαθεί να αφήσει εκτός παιχνιδιού τους Γιαννακοπουλαίους, όμως οι φαρμακάδες δεν δείχνουν διατεθειμένους να αποδεχτούν αμφοχήτι τα σχέδια της ΠΑΕ. Εκμεταλλεύονται λοιπόν την οικονομική ασυνέπεια της ΠΑΕ, αλλά και τη συγκυρία από το κακό αγωνιστικό πρόσωπο της ομάδας (η ήττα από τον Αστέρα Τρίπολης δημιούργησε κλίμα εσωστρέφειας και αμφισβήτησης) και χτυπούν αλύπτητα τον Τζίγγερ. Επιπλέον, παρουσιάζονται και σαν θεματοφύλακες της νομιμότητας και της διαφάνειας και ξεκαθαρίζουν ότι ή θα πάρουν κομμάτι από την πίτα ή θα μπλοκάρουν τις εξελίξεις. Από την πλευρά της ΠΑΕ και του δήμου Αθηναίων προς το παρόν το θέμα υποβαθμίζεται και παραπέμπεται στο μέλλον, όταν θα παρθούν οι σχετικές αποφάσεις. Προς το παρόν φαίνεται ότι υπάρχει μια καταρχήν συμφωνία ανάμεσα σε δήμο και ΠΑΕ και για το λόγο αυτό πηγές του δήμου αφήνουν να εννοήσει ότι με τη στάση που κρατάει ο Ερασιτέχνης, θα υπάρχει καθυστέρηση στην ολοκλήρωση του έργου.

Οι εξελίξεις αναμένονται με ενδιαφέρον γιατί οι φαρμακάδες, απειλούν να χοντρύνουν το παιχνίδι και να μηνύσουν τις υπηρεσίες της Λίγκας για οικονομικές ατασθαλίες. Με δεδομένο ότι η πλειοψηφία των οπαδών του Παναθηναϊκού δεν τρέφει και τα αντίστοιχα καταγγελίες με αυτές των Γιαννακοπουλαίων έκα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

νε πέρσι και ο πρόεδρος της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, κατηγορώντας τον πρόεδρο της ΠΑΕ Θεμιστοκλή Νικολαΐδη, ότι δεν δίνει τα φράγκα που πρέπει. Και στην περίπτωση της ΑΕΚ η αιτία ήταν η διαφωνία ανάμεσά τους για την τοποθεσία στην οποία θα γίνει το νέο γήπεδο και το ποιος θα διαχειριστεί τα φράγκα που θα πέσουν στην πιάτσα.

Επί της ουσίας, το νέο επεισόδιο συμπίπτει με τις εξελίξεις για την ανέγερση του γηρτέδου στο Βοτανικό. Από την πλευρά του δήμου Αθηναίων και της ΠΑΕ Παναθηναϊκός ο σχεδιασμός είναι η ανέγερση του γηρτέδου να γίνει από την ΠΑΕ με απ' ευθείας ανάθεση του έργου. Η ΠΑΕ προσπαθεί να βρει χρηματοδότες για την κατασκευή του έργου και οι ενδιαφερόμενοι καπιταλιστές, που θα το χρηματοδοτήσουν, θα πρέπει να πάρουν τις απαραίτητες εγγυήσεις, ότι θα βγάλουν κέρδος από την επένδυσή τους. Σε απλά ελληνικά, θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι θα αναλάβουν με τους δικούς τους όρους να κατασκευάσουν το γήπεδο, ώστε να μπορέσουν να κάνουν απόσβεση των χρημάτων τους. Σε όλο αυτό το αλισβερίσι, ο Τζίγγερ, με την ανοχή των ανθρώπων του δήμου Αθηναίων προσπαθεί να αφήσει εκτός παιχνιδιού τους Γιαννακοπουλαίους, όμως οι φαρμακάδες δεν δείχνουν διατεθειμένους να αποδεχτούν αμφοχήτι τα σχέδια της ΠΑΕ. Εκμεταλλεύονται λοιπόν την οικονομική ασυνέπεια της ΠΑΕ, αλλά και τη συγκυρία από το κακό αγωνιστικό πρόσωπο της ομάδας (η ήττα από τον Αστέρα Τρίπολης δημιούργησε κλίμα εσωστρέφειας και αμφισβήτησης) και χτυπούν αλύπτητα τον Τζίγγερ. Επιπλέον, παρουσιάζονται και σαν θεματοφύλακες της νομιμότητας και της διαφάνειας και ξεκαθαρίζουν ότι ή θα πάρουν κομμάτι από την πίτα ή θα μπλοκάρουν τις εξελίξεις. Από την πλευρά της ΠΑΕ και του δήμου Αθηναίων προς το παρόν το θέμα υποβαθμίζεται και παραπέμπεται στο μέλλον, όταν θα παρθούν οι σχετικές αποφάσεις. Προς το παρόν φαίνεται ότι υπάρχει μια καταρχήν συμφωνία ανάμεσα σε δήμο και ΠΑΕ και για το λόγο αυτό πηγές του δήμου αφήνουν να εννοήσει ότι με τη στάση που κρατάει ο Ερασιτέχνης, θα υπάρχει καθυστέρηση στην ολοκλήρωση του έργου.

Οι εξελίξεις αναμένονται με ενδιαφέρον γιατί οι φαρμακάδες, απειλούν να χοντρύνουν το παιχνίδι και να μηνύσουν τις υπηρεσίες της Λίγκας για οικονομικές ατασθαλίες. Με δεδομένο ότι η πλειοψηφία των οπαδών του Παναθηναϊκού δεν τρέφει και τα αντίστοιχα καταγγελίες με αυτές των Γιαννακοπουλαίων έκα-

νε πέρσι και ο πρόεδρος της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, κατηγορώντας τον πρόεδρο της ΠΑΕ Θεμιστοκλή Νικολαΐδη, ότι δεν δίνει τα φράγκα που πρέπει. Και στην περίπτωση της ΑΕΚ η αιτία ήταν η διαφωνία ανάμεσά τους για την τοποθεσία στην οποία θα γίνει το νέο γήπεδο και το ποιος θα διαχειριστεί τα φράγκα που θα πέσουν στην πιάτσα.

■ ΜΑΙΚΛ ΜΟΥΡ Sicko

Το νέο πόνημα του ντοκιμαντέριστα Μάικλ Μουρ καταπίνεται με το αμερικανικό σύστημα υγείας και εδώ που τα λέμε κάτι όχι έχει να πει για τα έργα και ημέρες των ασφαλιστικών εταιριών στο εύπιστο αδαές κοινό στην Αμερική, αλλά και παγκοσμίως, που σπεύδει να ασφαλίσει την υγεία και τα γηρατία του στα αρπακτικά που λέγονται «Humanita», «Aetna» ή όπως αλλιώς.

Το συμπέρασμα βγαίνει αβίαστα: αικόμα και το χειρότερο κρατικό σύστημα υγείας, αικόμα κι αν αυτό παρέχεται από φτωχές χώρες όπως η Κούβα, είναι καλύτερο απ' το αμερικανικό σύστημα υγείας, όπου το αποκλειστικό προνόμιο παροχής υπηρεσιών υγείας έχουν οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες. Αυτό που τώρα γίνεται στην Ελλάδα και αλλού, δηλαδή η απαξίωση του δημόσιου συστήματος υγείας, ώστε ο κόσμος να σπρωχτεί στην ιδιωτική ασφάλιση, στην Αμερική

</

Οταν διαβάσαμε την είδηση στην «Ελευθεροτυπία» της περασμένης Κυριακής αρχικά δυσκολεύτηκαμε να την πιστέψουμε, αν και η συντάκτης την παρουσιάζει με θετικό τρόπο, γεγονός που υποδήλωνε ότι δεν υπήρχε προβοκάτσια. Χρόνια παρακολουθούμε τις εξελίξεις στους κόλπους της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και ξέρουμε ότι σε κρίσιμες στιγμές προσπαθεί να μασκαρευτεί. Είναι δυνατόν να μετατρέπεται αυτή τη στιγμή, σε μια περίοδο που κυριαρχεί ο εφιαλτικός λόγος των Αναλυτήδων και των Γκαργκάνηδων, να βγαίνει η ΓΣΕΕ ως πλασίε της «εθελούσιας» παράτασης του χρόνου συνταξιοδότησης; Και όμως είναι! Εχουν προχωρήσει τόσο πολύ στο δρόμο της αστικοποίησης που δεν ορρωδούν προ ουδενός. Παραθέτουμε την είδηση:

«Υπάρχουν, όμως, και θετικές παρεμβάσεις που θα βοηθήσουν το ασφαλιστικό «αναίμακτα». Πρόταση που στην πράξη εξασφαλίζει την πολυπόθητη για την επίλυση του ασφαλιστικού αύξηση των ορίων ηλικίας, χωρίς όμως να θηγούν κεκτημένα δικαιώματα των εργαζομένων, καταθέτει το Ινστιτούτο Εργασίας (INE) της ΓΣΕΕ με μελέτη που συνέταξε ο επιστημονικός συνεργάτης Γ. Ρωμα-

Πλασίε του καθεστώτος γαλέρας η ΓΣΕΕ

νιάς και δημοσιεύεται εντός των ημερών.

Μελέτη της ΓΣΕΕ

• Προτείνει τη θέσπιση κινήτρων για όσους παραμένουν στην αγορά εργασίας (μεγαλύτερη ποσοστιαία αύξηση της σύνταξης ως αναλογία του μισθού για κάθε χρόνο παραμονής και μειωμένη φορολόγηση των εισοδημάτων).

• Συστήνει επίσης την υιοθέτηση του μοντέλου "μερικής συνταξιοδότησης". Πρόκειται για μια δοκιμασμένη στο εξωτερικό πρακτική, η οποία επιπρέπει στον ασφαλισμένο να βγει στη σύνταξη, αλλά ταυτόχρονα να παραμείνει στην αγορά εργασίας.

• Επίσης εισηγείται μεταξύ άλλων τη δυνατότητα μειωμένων ωρών εργασίας για όσους επιλέξουν να παραμείνουν στην αγορά και μάλιστα σε αντικείμενο που απαιτεί μικρότερη προσπάθεια (αξιοποίηση των γνώσεων και εμπειριών των υπερηλίκων).

Ο Γ. Ρωμανίας, με τον οποίο επικοινωνήσαμε, επιβεβαίωσε την ύπαρξη της μελέτης, η οποία -όπως μας είπε- έγινε κατόπιν παραγγελίας της ΟΚΕ (είδες ο Πολυζωγόπουλος;) και θα αναρτηθεί εντός των ημερών στην ιστοσελίδα της. Ο ίδιος αρνήθηκε να μας δώσει αντίγραφο και να μπει σε λεπτομέρειες. Από το περιεχόμενο της συζήτησης, όμως, δεν μας έμεινε καμιά αμφιβολία. Τις αλ-

λαγές που έχουν θεσπιστεί σ' αυτόν τον τομέα στα ευρωπαϊκά ασφαλιστικά συστήματα παρουσιάζει, μας είπε. Οταν του επισημάναμε ότι δε μπορεί σήμερα να γίνεται συζήτηση για αύξηση ορίων ηλικίας, μας έφερε το παράδειγμα της Δανίας, που τα συνδικάτα συμφώνησαν σε παράταση του εργάσιμου βίου κατά πέντε χρόνια, με αύξηση 10% στη σύνταξη. «Βλά≈κες είναι οι Δανοί; Μπορούμε αυτό να το ξεπεράσουμε και να μην ενημερώσουμε τους Έλληνες εργαζόμενους;!!!»

Οταν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα της ΟΚΕ θα γνωρίζουμε ακριβώς το περιεχόμενο της μελέτης Ρωμανία. Ισως και να μη χρειάζεται, όμως, εφόσον ο ίδιος επιβεβαίωσε την κατεύθυνση της. Παράταση του εργάσιμου βίου. Ανεξάρτητα από το πως επενδύεται συττή η πρόταση (πάντα τα πικρά χάπια ζαχαρώνονται για να καταπίνονται εύκολα), η ουσία είναι η αύξηση των ορίων ηλικίας. Δηλαδή, η αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης πρέπει να μετατραπεί σε πλεονέκτημα της κεφαλαιοκρατίας και όχι σε μερική απάλυνση της ζωής του εργαζόμενου. Ο κεφαλαιοκράτης θα πρέπει να συνεχίσει να βγάζει υπεραξία από τον εργάτη και αυτός θα πρέπει να ζήσει λιγότερα χρόνια ως συνταξιούχος. Γι' αυτό μιλάμε για καθεστώς γαλέρας, κατ' αναλογίαν βέβαια.

Ας δούμε, όμως, και το «κίνητρο». Μια σχετική αύξηση της σύνταξης, που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θελεί να τη διαπρογιατευθεί, για να μπορέσει να πουλήσει καλύτερα το «προϊόν» στους εργαζόμενους. Τι προϋποθέτει αυτό, όμως; Προϋποθέτει την ύπαρξη ενός αντικινήτρου. Μιας εξευτελιστικής σύνταξης. Ξέρετε κανέναν εργαζόμενο που να παίρνει μια σύνταξη επαρκή για να διαπρήσει το πρότυπο διαβίωσης που είχε και να μη βγει «τρέχοντας» στη σύνταξη, προκειμένου να ζήσει κάποια χρόνια αραχτός, γεμίζοντας το χρόνο του με όλα εκείνα που δεν προλάβαινε να κάνει όσο εργαζόταν; Οταν, όμως, παίρνει μια σύνταξη εξευτελιστική, τότε μπορεί να το σημπήσει το δόλωμα. Αυτό, όμως, δεν είναι κίνητρο, είναι εκβιασμός.

Πού προσανατολίζεται σήμερα η δημόσια συζήτηση; Στην αύξηση των ορίων ηλικίας. Διότι -λένε- ζόύμε περισσότερα χρόνια από το παρελθόν και γι' αυτό το σύστημα δεν αντέχει. Πώς θα πετύχουν αυτή την αύξηση; Εκβιάζοντας με την παραπέρα εξαθλίωση των συντάξεων. Και η ΓΣΕΕ, αντί να συζητά για την αύξηση των συντάξεων, για την επαναφορά τους έστω στα επίπεδα που ήταν πριν τους αντιασφαλιστικούς νόμους, συζητά για την αύξηση των ορίων ηλικίας, που θα ξεκινήσει «εθελοντικά» για να γίνει υποχρεωτική.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΑΠΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

KONTRA

Φωνάζει ο κλέφτης...

Αν ο συλλοφθείς μετά από μια ληστεία στου Γκύζη δεν ανήκε στον αντιεξουσιαστικό χώρο κι αν ο πατέρας του δεν τύχαινε να είναι επώνυμος της πολιτικής, είναι σίγουρο ότι δεν θα είχαμε αυτό το κύμα προβοκάτσιας, υποκρισίας και αντιδραστικού διδακτισμού, στο οποίο πρωταγωνίστησαν τα παπαγαλάκια του Ρουσόπουλου και γνωστοί αστέρες των ΜΜΕ, συνεπικουρούμενοι από βουλευτές της ΝΔ και τα φασισταριά του ΛΑΟΣ.

Αν, όμως, δεν υπήρχε ο διάχυτος κοινωνικός συντηρητισμός και η καταθλιπτική κυριαρχία της αστικής ιδεολογίας, όλη αυτή η προπαγάνδα δεν θα είχε καμία αποτελεσματικότητα. Θα επέστρεψε σαν μπούμεραγκ πάνω στους εμπνευστές της.

Ο κοινωνικός συντηρητισμός έχει να κάνει με την αντιμετώπιση της ληστείας ως αντικοινωνικής πράξης. Ατομική πράξη είναι σίγουρα (εκτός αν ως απαλλοτρίωση αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση στόχων συλλογικού αγώνα), αντικοινωνική όμως γιατί; Επειδή κρίνεται ως παράνομη πράξη από το ισχύον δίκαιο; Αυτό το ίδιο δίκαιο, όμως, όχι μόνο νομιμοποιεί τη ληστεία των τραπεζών σε βάρος των εργαζόμενων που συναλλάσσονται μαζί τους (είτε ως καταθέτες είτε ως δανειζόμενοι), αλλά και προστατεύει ως το ύψιστο των αγαθών τη λειτουργία ενός συστήματος που στηρίζεται στην αρπαγή της απλήρωτης εργασίας των εργατών, από την οποία και μόνο προκύπτει το κέρδος.

Ο ληστής αρπάζει για να ικανοποιήσει προσωπικές του ανάγκες, ρισκάροντας όχι μόνο την ελευθερία του αλλά και την ίδια τη ζωή του. Ο καπιταλιστής αρπάζει εν πλήρη ασφαλεία, έχοντας το νόμο με το μέρος του. Ο ληστής δεν βλάπτει την κοινωνία, ο καπιταλιστής είναι ό,τι πιο αντικοινωνικό υπάρχει. Ληστής και δυνάστης ταυτόχρονα. Μπορεί ο ΣΥΝ να προχώρησε σε έναν ορυμαγόδι δηλώσεων καταδίκης λόγω της ακούσιας εμπλοκής του στελέχους του (που κράτησε πιο αξιοπρεπή στάση από το κόμμα του), δεν περιμέναμε όμως από ένα συστηματικό-καθεστωτικό κόμμα να αποκαταστήσει την κοινωνική και ιδεολογική τάξη. Στους νοικοκυρίους απολογήθηκαν με κείνα τα μελοδραματικά για το πόσο δύσκολο είναι να είσαι πατέρας.

Ο συλλοφθείς δεν έχει μιλήσει ακόμα. Δεν έχει εκφράσει την άποψή του για τα γεγονότα. Την ένταξη του στον αντιεξουσιαστικό χώρο την επιβεβαίωσε με τη στάση του στη φυλακή (αποχή συσσιτίου με άλλους αντιεξουσιαστές κρατούμενους, σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Γ. Δημητράκη). Μη γνωρίζοντας, λοιπόν, τη δική του θέση δε μπορούμε να κρίνουμε τη συγκεκριμένη πράξη. Μπορούμε, όμως, να μιλήσουμε γενικά, απ' αφορμή πράξεις ληστειών από άτομα του αντιεξουσιαστικού χώρου, οι οποίες εξηγήθηκαν με πολιτικό και ιδεολογικό τρόπο (ως ατομικές πράξεις σύγκρουσης με το σύστημα, που εμπειρίχουν και το στοιχείο της αλληλεγγύης με βάση το προϊόν της ληστείας).

Τη θέση μας την έχουμε γράψει και άλλη φορά, με όλο το σεβασμό σε ανθρώπους που κρατούν περίφραν και αξιοπρεπή στάση στη φυλακή. Η ληστεία δε μπορεί να αποτελέσει πολιτικό και κοινωνικό πρόταγμα, ιδιαίτερα στην εποχή μας. Ως ατομική πράξη, όσο κι αν ιδεολογικοποιείται, μεγαλώνει τ